Nr. 222. Piątek 30 Września 1881. Rok 71.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej" otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską" wynosi za IV ćwierćrocze w miejscu 3 zł., pocztą 4 zł.; za miesiąc październik w miejscu 1 zł., pocztą 1 zł. 35 ct. — Z „Przewodnikiem" za IV ćwierćrocze w miejscu 3 zł. 75 ct., pocztą 4 zł. 75 ct.; za miesiąc październik w miejscu 1 zł. 30 ct., pocztą 1 zł. 65 ct. — Prenumeratę przyjmuje się tylko od 1 lub 16 każdego miesiąca.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 20 września b. r. nadać najłaskawiej lekarzowi powiatowemu dr. Wincentemu Szymonowiczowi w Kołomyi z powodu przeniesienia go w stan spoczynku i w uznaniu jego wieloletniej wiernej i pożytecznej działalności w publicznej służbie sanitarnej tytuł radcy cesarskiego z uwolnieniem od taks.

Reskrypt ministerstwa skarbu z 28 września 1881
zawierający postanowienia o wydaniu nowych not państwowych po pięć zł. w. a.

C. k. wspólne ministerstwo skarbu rozpocznie 1 października 1881. wydawać noty państwowe po pięć zł. w. a. w nowej formie z datą 1 stycznia 1881 a zarazem wycofywać i ściągać obecnie w obiegu zostające noty państwowe po 5 zł. w. a. z datą 7 lipca 1866 r.

Wydawanie not państwowych w nowej formie i ściąganie starych not państwowych odbywać się będzie według poniższego obwieszczenia c. k. wspólnego ministerstwa skarbu wydanego w porozumieniu z c. k. Rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i król. węg. Rządem. Obwieszczenie to zostaje niniejszem ogłoszone jako obowiązujące w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Dunajewski w. r.

Obwieszczenie

o wydaniu not państwowych na pięć złr. wal. austr. w nowej formie z datą 1 stycznia 1881 r.

C. k. wspólne ministerstwo skarbu postanowiło w porozumieniu z c. k. rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i z król. węgierskim rządem wydać noty państwowe na 5 złr. w. a. w nowej formie, obecnie zaś w obiegu zostające noty na 5 złr. wycofać i ściągnąć.

Wydawanie nowych not państwowych na 5 złr. w. a. odbywać się będzie tak samo jak wydawanie obecnie w obiegu zostających not pod kontrolą obu komisyj dla kontroli długów państwa i w obrębie granic prawnie oznaczonych dla obiegu not państwowych.

Wydawanie nowych not państwowych na 5 złr. w. a. rozpocznie się w c. k. centralnej kasie państwowej 1 października 1881.

Noty te noszą firmę c. k. centralnej kasy państwowej i datę 1 stycznia 1881 r. a bliższe ich opisanie podane jest w osobnym dodatku (obacz Kronikę — *Red.*).

Noty państwowe na 5 złr., z których okazuje się, że rozmyślnie zostały zmienione, nie mogą być przyjmowane przez państw. kasy i urzędy, lecz mają być przesyłane do c. k. centralnej kasy państwowej w Wiedniu celem zbadania ich prawdziwości i wymiany za zwrotem kosztów produkcyi i manipulacyi.

Zostające obecnie w obiegu noty państwowe na 5 złr. w. a. z firmą c. k. centralnej kasy państwowej i z datą 7 lipca 1866 r. zostają wycofane i ściągnięte.

W tej mierze postanawia się, co następuje, w porozumieniu z c k. rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych oraz z król. węg. rządem:

1. Zostające obecnie w obiegu noty państwowe na 5 złr. w. a. z datą 7 lipca 1866 przyjmowane będą jeszcze do 30 czerwca 1882 r. przy wypłatach przez wszystkie c. k. kasy i urzędy monarchii austryacko-węgierskiej.

2. Od 1 lipca do 31 grudnia 1882 r. przeznaczone do ściągnięcia noty państwowe na 5 złr. w. a. z datą 7 lipca 1866 r. przyjmowane będą do wypłat już tylko w c. k. centralnej kasie państwowej w Wiedniu i król. węgierskiej centralnej kasie państwowej w Budapeszcie.

3. Począwszy od 1 stycznia 1883 wycofane noty państwowe na 5 złr. w. a. z datą 7 lipca 1866 r. nie będą już do wypłat przyjmowane w c. k. kasach i urzędach austryacko-węgierskiej monarchii.

Począwszy od tego terminu wycofane noty państwowe przyjmowane będą na żądanie stron do wymiany: w obrębie królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych tylko w c. k. centralnej kasie państwowej (oddział dla wymiany) w Wiedniu, dalej we wszystkich krajowych głównych i krajowych finansowych kasach oraz w krajowych urzędach cłowych; w obrębie zaś królestw i krajów węgierskiej korony tylko w król. węg. centralnej kasie państwowej w Budapeszcie i w król. węg. głównej kasie państwowej w Zagrzebiu, wreszcie w innych przez c. k. austryackie i król. węg. ministerstwo skarbu osobno jeszcze wskazanych kasach i urzędach, o czem wydane zostanie specyalne obwieszczenie.

4. Od 1 stycznia 1886 r. do 31 grudnia 1887 r. wymiana wycofanych not państwowych dozwolona będzie już tylko na formalne, ostemplowane, do c. k. wspólnego ministerstwa skarbu wystosowane podania.

Po 31 grudnia 1887 r. wycofane noty państwowe na 5 złr. w. a. z datą 7 lipca 1866 r. nie będą już ani przyjmowane ani wymieniane.

Wiedeń, 23 września 1881.

Z c. k. wspólnego Ministerstwa skarbu.

Szlavy w. r.

Obwieszczenie

ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 23 września 1881 r. o dodatkowem włączeniu gminy Bursztyn w Galicyi do piątej klasy taryfy czynszowej.

W dalszem uzupełnieniu wykazu ogłoszonego rozporządzeniem ministeryalnem z 1 lipca 1879 r. (Dz. u. p. nr. 95) włączoną zostaje w porozumieniu z ministerstwem wojny gmina Bursztyn w Galicyi do piątej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych.

Dunajewski wr. Welsersheimb wr.

Dnia 28 września wydany i rozesłany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XL dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 109. Rozporządzenie ministerstw skarbu i obrony krajowej z 23 sierpnia 1881 o włączeniu gminy Bursztyn do piątej klasy taryfy czynszowej dla kwaterunków wojskowych.

Nr. 110. Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z 26 września 1881 o zakazie przywozu winogron z Włoch.

Dnia 29 września 1881 wydany i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XLI dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 111. Reskrypt ministerstwa skarbu z 27 września 1881 o wydaniu nowych not państwowych na 5 zł.

---

10)

NA MORZU

NOWELLA

JANA ZACHARYASIEWICZA.

(Ciąg dalszy.)

XI.

Jeszcze z poza Lido nie wychyliła się biała tarcza księżyca, gdy akredytowany *Luny*, gondolier Matteo, przybił z gondolą do granitowych schodów hotelu.

Matteo był dzisiaj w jakiemś roztargnieniu. Patrzał na kolumnę portyku oblepioną afiszami a w jego czarnych oczach błyskała wtedy jakaś dzika żądza. Chciał tę żądzę widocznie zwalczyć, obracał się do portyku plecyma i próbował piosenki gondolierskiej, ale piosenka powoli zmieniała jakoś melodyę i stawała się coraz podobniejszą do kupletu jednej z wesołych operetek. Matteo zwracał się wtedy znowu do portyku a na jego poważnej twarzy malowała się wybitnie jakaś walka wewnętrzna.

W samej rzeczy odbył on teraz wielką walkę. Na portyku był olbrzymi afisz z napisem: *Girofle-Girofla*. Była to ulubiona operetka muzykalnego gondoliera. Zarobił on dzisiaj całego franka, a pieniądz taki w ręku gondoliera to skarb nieprzebrany. Połowa tej monety wystarcza mu na obiad Lukulusowy. a za drugą połowę uzyska *ingresso* do teatru Malibran albo Rossini. Na taką biesiadę stać go dzisiaj, dlaczegoż jej sobie odmawiać? Przeklęty portyer Luny! Poco właśnie dzisiaj zamówił go na cały wieczór dla forestierek!... Można niezważać na to.... ale kilka lirów nie zawadzi przecież!... *Diavolo!* czemuż te forestierki innego wieczoru nie wybrały sobie? *Girofle-Girofla!* Pyszna opera, jakiej drugiej nie ma na świecie! Za pół liry biesiadowałby do północy!

Takie były myśli ludowego melomana, tak wielką była walka między ulubioną operetką a spodziewanemi liranii.

Jeszcze Matteo nie zdecydował się, jeszcze oczy jego błądziły między filarem portyku a drzwiami hotelu, gdy nagle jakaś wysoka postać zbliżyła się do niego.

— Matheo — rzekła koturnowa postać do niego — czy nie chciałbyś pięć lirów zarobić bez pracy?

Pięć lirów to niesłychany zarobek gondoliera, a pięć lirów bez pracy, to jest bez poruszania wiosłom, to już istny sen, sen złoty, o jakich tylko można czytać w *Tysiącu i jednej nocy*!

Spojrzał ciekawie na nieznajomego dobroczyńcę.... Było już ciemno, księżyc jeszcze nie zeszedł. Twarzy jego nie mógł dojrzeć, widział tylko, że miał na sobie jakąś długą odzież, która aż do ziemi sięgała.

Dziwne myśli strzeliły mu po głowie.

— Powiedz obywatelu — ozwał się roztropny Matteo — co znaczą te słowa, bo ich nic a nic nie rozumiem.

— Rzecz prosta — odpowiedział nieznajomy dźwięcznym barytonem — oddasz mi dzisiaj twoją gondolę i to stanowisko zamówione.

— Czy spodziewasz się znacznego zarobku?

— Więcej nie jak pięć lirów, ale mam interes do O. O. Kamedułów na wyspie św. Michała.

Matteo zaczął rzecz rozważać. Gondoli nikt nie ukradnie, bo jej nigdzie nie schowa, a pięć lirów wziąć do kieszeni i pójść na operetkę, to byłaby dopiero biesiada!

— *Signore*, powtórz mi jeszcze raz twoją propozycyę — zawołał po chwili — oglądając starannie nieznajomego.

Nieznajomy mówił tak jasno i wyraźnie, taka prostota była w całem jego obejściu, że Matteo postanowił ostatecznie przyjąć tak świetną propozycyę.

— Czy masz drugie wiosło? — zapytał nieznajomy.

— A na cóż ci drugiego wiosła obywatelu?

— Może nadejdzie mój brat, będzie nam śmielej w nocy na morzu.

Matteo wydobył z ukrycia drugie wiosło i wręczył je nieznajomemu jako dokument czasowej posesyi gondoli. Uścisnąwszy podaną rękę, życzył mu szczęśliwej podróży do nieboszczyków, a sam najprostszą drogą podążył do odległej nieco świątyni sztuki.

XII.

Z poza Lido, z głębi morza wychylił się teraz księżyc blady. Kościoł San Giorggio obalał się na wodę długim cieniem, dotykając prawie murów Dogany, aby tym sposobem ułatwić przemytnikom wywóz towarów nieopłaconych. Lekki wschodni wietrzyk poruszał Fortunę na gałce Dogany, która wyjątkowo dzisiaj nawet jak zwykle nie skrzypiała.

— Z drzwi Luny wyszły teraz dwie kobiety.

— Cudowny wieczór — ozwała się starsza — tak pięknie jeszcze nigdy księżyc nie świecił! Podaj mi rękę Adelo.

Adela miała na sobie płaszczyk podróżny, który uroczo uwydatniał całą jej wiotką postać. Na złotych włosach nie było kapelusza, tylko czarna koronkowa chustka wenecka. Obie kobiety szparkim krokiem zbiegły po schodach, przy których czekała na nie zamówiona gondola.

— Czy ta gondola zamówiona do San Michaelo? — zapytała Adela po włosku.

— *Si Signora!* — odpowiedział wysoki gondolier.

— Jest was dwóch?

— *Si Signora!* dla lepszej pewności, bo wycieczka dalsza.

Jakiś nieokreślony uśmiech igrał po twarzy Adeli.

— Podaj mi rękę przyjacielu — rzekła, wychylając mały bucik z pod płaszczyka.

Wysoki gondolier zbliżył się z ręką.

— Nie ty przyjacielu — jesteś za wysoki — na tamtym niższym lepiej się oprzeć.

Drugi gondolier był rzeczywiście niższy. Stał on w głębi gondoli z wiosłem w ręku. Zdawało się, że rozkazu Adeli nie słyszał. Dopiero żywa gestykulacya towarzysza objaśniła mu, czego od niego żądano.

Zbliżył się na przód gondoli. Adela oparła się silnie na jego ramieniu.

— Czemuż nie stoisz spokojnie przyjacielu — rzekła z uśmiechem — mogę upaść do morza.

Gondolier nic na to nie odpowiedział, a Adela skoczyła tymczasem szybko jak sarna do gondoli i zajęła miejsce na czarnej kanapce. Gondola dzisiaj nie miała budki. Za chwilę ozwał się plusk dwóch wioseł a wysmukła gondola odbiła szybko od granitowych brzegów miasta.

Płynęli niejaki czas w milczeniu, minęli pałac królewski i Piazettę z dwiema olbrzymiemi kolumnami, jedną z dumnym lwem św. Marka, godłem Wenecyi, drugą z posągiem św. Teodora patrona marynarzy. Płynęli dalej po pod most „westchnień", który jak czarna zmora wisiał czas niejaki nad ich głowami, i płynęli dalej wazkim kanałem śród murów trzypiętrowych i wież kościelnych, które jak straż wysunięta zdawały się zamykać drogę podróżnym....

Wreszcie okazało się otwarte morze a

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 września.

Całe lato milczał dr. Herbst pomimo nawoływań swoich satellitów parlamentarnych, którzy w końcu aż obawiać się zaczęli, że znakomity i wypróbowany wódz ich, sprzykrzywszy sobie ciężką pracę w Radzie państwa, zatęsknił za zaciszem prywatnego życia. Nie brakło głosów pomawiających dr. Herbsta o zniechęcenie się tak długą bezskutecznością opozycyjnych ataków na gabinet hr. Taaffego i brakiem lepszych widoków na przyszłość najbliższą. Jednym i drugim zadał kłam dr. Herbst, występując w ostatnich czasach z młodzieńczą prawie ruchliwością w różnych miejscowościach swojego okręgu wyborczego. Jakby wprzód wyrachowano czas potrzebny prasie do zupełnego wyzyskania jednej mowy dr. Herbsta! — zawsze właśnie w chwili, kiedy prasa opozycyjna rozebrawszy jedną mowę i każde jej zdanie z różnych stanowisk, bliską jest bezmyślnego powtarzania się, pojawia się dr. Herbst na nowem zgromadzeniu z nową mową i wybawia dzienniki z niemiłej sytuacyi.

Jeżeliby ostatnie tak częste i tak głośne wystąpienia dr. Herbsta miały tylko służyć za dowód, że znakomity przewódca lewicy nietylko na czele stronnictwa rządzącego umie być świetnym mowcą, lecz także w roli szefa opozycyi potrafi imponować swoim współzawodnikom i przeciwnikom niepospolitym darem dyalektyki — to z wszelką pewnością cel ten został osiągnięty. Inaczej jednak sąd wypadnie o wartości politycznej ostatnich mów dr. Herbsta, jeżeli się wejdzie w rzecz samą i weźmie pod rozwagę jej sens moralny.

Dr. Herbst ostatnią mianowicie mową sprawił niezmierną radość tym, którzy nalegają na lewicę Rady państwa, aby porzuciła dotychczasową nazwę i charakter polityczny, przekształcając się na klub niemiecki z wybitnem narodowem znamieniem w całem dalszem działaniu. Radość ta jest uzasadnioną, bo rzeczywiście dr. Herbst w mowach swoich jest coraz bliższy aprobowania tej metamorfozy parlamentarnej, której najbliższe następstwa przedstawialiśmy niedawno na tem miejscu, biorąc za punkt wyjścia obecny stan rzeczy w Radzie państwa. Ale żeby dr. Herbst zgodził się już zupełnie na przekształcenie się lewicy na klub narodowy niemiecki w tem znaczeniu, iżby charakter narodowy stanowić miał antitezę polityczną dotychczasowej wiernokonstytucyjności, t. j. względu na ideę państwową—tego mimo wszelkich poszlak z ostatniej mowy wysnutych przypuścić nie można. Dr. Herbst omijał kategoryczne oświadczenie, a gdy w końcu chcąc uczynić zadość prądowi, tak silnie dobywającemu się dziś z łamów prasy opozycyjnej, dotknąć musiał także kwestyi przekształcenia lewicy na klub niemiecki, był ostrożniejszym w wyrażeniach niż kiedykolwiek i dążył widocznie do tego, aby z mowy jego wypływało, iż niemiecki charakter identyfikuje z austryackim, a tem samem przewodniej myśli programu wiernokonstytucyjnego ani wyrzucić ani nawet zepchnąć na szary koniec wcale nie myśli.

Takie stawianie kwestyi wymaga sprostowania. Jak nieprawnie lewica przypisywała dotąd wyłącznie sobie charakter wiernokonstytucyjny, tak samo nieprawnie przywłaszczałaby sobie jako klub niemiecki wyłączne zastępstwo charakteru austryackiego, idei austryackiej. Wolno rzucić frazes, że wszystko, co jest w Austryi niemieckiem, jest także austryackiem, bo słowa te można rozmaicie tłómaczyć, ale w żaden sposób nie wolno powiedzieć, że tylko w tem, co jest niemieckie, mieści się charakter austryacki, idea austryacka i patryotyzm austryacki. Przeciw takiemu twierdzeniu protestuje już dziś łagodnie, ale wcale wyraźnie jeden poważny i umiarkowany organ wiedeński. Zdanie jego podzieli prędzej lub później każdy organ niemiecko-austryacki, który dla chwilowej demonstracyi nie zapomina o wyższych i dalszych celach politycznych. Monopol wiernokonstytucyjności potrafiła lewica całe lata sztucznie podtrzymywać, o monopol austryackiego charakteru i patryotyzmu jednak nawet kusić się nie powinna, bo by ją to w jednej chwili na śmieszność wystawiło.

Sejm krajowy.

VIII posiedzenie dnia 28 września.

Posiedzenie rozpoczęło się o godz. 11 min. 30 w obecności świeżo przybyłych posłów JE. pana ministra Dunajewskiego i rektora uniwersytetu krakowskiego prof. Stefana Kuczyńskiego.

Marszałek zawiadamia, że udzielił krótkiego urlopu p. ks. Kornelowi Mandyczewskiemu i że p. Kamiński doniósł, iż z powodu ciężkiej choroby nie może przybyć na sejm.

Petycyj wniesiono 39 — ogólna ich liczba doszła do 286.

Do komisyi administracyjnej odesłano petycye: Wydziału pow. Nisko w przedmiocie nadsyłania grzywien na fundusz ubogich na ręce Wydziałów powiatowych, Wydz. pow. Podhajce i Zbaraż o przeniesienie izby handlowo-przemysłowej z Brodów do Tarnopola i ustanowienie przystanku dla pociągów pospiesznych na stacyi Podzamcze; gminie Biłka i oddzielenie od gm. Siemiakowce a przyłączenie do gm. Michalcze; Wydz. pow. Zbaraż o zmniejszenie liczby jarmarków.

Do komisyi budżetowej przekazano petycye: Zygmunta Morawskiego, redaktora „Przyrodnika“ o subwencyę na cele tego wydawnictwa; konduktorów i pomocników inżynierów dróg kraj. o stabilizacyę i podwyższenie płacy; Henryka Kühna, malarza o stypendyum; Towarz. pedagog. Przemys. o zasiłki dla szkoły przemysłowej; Stowarzyszenia urzędników i dyetaryuszów galicyj. o zapomogę dla funduszu pensyjnego; gminy Dereżyce o prolongatę terminu do zwrotu otrzymanej pożyczki; Dziobinskiego nauczyciela o pięcioletni dodatek do płacy i zarządu bursy imienia Kraszewskiego w Drohobyczu o zasiłek.

Do komisyi petycyjnej odesłano petycye: Straży ogniowej ochotniczej w Bukowsku o zasiłek na kupno sikawki; Karola Grebowicza i Landesa o emeryturę; Konstant. Janowicza, Amalii Waligiewicz, Konst. Pomiankowej, Ant. Sokolińskiej, Włodz. Jurkiewicza, Bazylego Lewickiego, Maryi Chmielewskiej, Michała Daniłowicza, Gminy Piwnicznej, ks. Panasińskiego, Jana Ostrowskiego, Edwarda Kościuka i Michała Mathiasa o zapomogi, subwencye, zaliczki i t. d.

Do komisyi drogowej petycye: Rady pow. Nisko o dokończenie budowy drogi Rzeszów - Nadbrzezie; Wydz. pow. Podhajce w sprawie zmiany ustawy o dojazdach kolejowych i gminy Podmanasterek w przedmiocie prawa poboru myta mostowego.

Petycyę komitetu gal. Towarz. gospod. o utworzenie kraj. zakładu hipotecznego odesłano do komisyi bankowej; petycyę Wydziału pow. Sokal o subwencyę dla kolei Jarosław Sokal — do komisyi kolejowej, Wydz. pow. Jaworów — w sprawie zalesienia wydm piaszczystych w powiecie — do kom. kultury krajowej, a petycyę gminy Radomyśla o uwolnienie od płacenia nauczyciela do komisyi edukacyjnej.

Z powodu petycyi dyrekcyi szkoły ogrodniczo-sadowniczej w Tarnowie o subwencyę zabierał głos p. Spławiński i wniósł odesłanie do komisyi kultury krajowej, co uchwalono.

Poseł Merunowicz złożył do laski marszałkowskiej następujące cztery wnioski, dostatecznie poparte:

I. Sejm wzywa c. k. Rząd po raz trzeci, ażeby wszystkie ustawy, przepisy i rozporządzenia dotyczące ludności izraelickiej z wszelką dokładnością zbadał i poczynił odpowiednie kroki w celu zniesienia specyalnych ustaw, przepisów i rozporządzeń dla starozakonnych, nadające im dotychczasowe wyjątkowe stanowisko.

Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby niezależnie od podejmowanych w tej mierze działań c. k. Rządu wezwał osobistości kompetentne i ciała uczone do umiejętnego zbadania ze stanowiska jurydycznego narodowych ustaw Izraelitów w tym kierunku, iżby w sposób autentyczny wyświeconem zostało:

najpierw — dokąd w prawie Mojżeszowem i objaśniającem je „Talmudzie“ sięgają granice przepisów, które należą do dziedziny teologii, etyki i rytuału; a w czem znów narodowe ustawodawstwo Izraelitów wkracza w obręb spraw, które stanowią przedmiot obowiązujących w państwie austryackiem ustaw i rozporządzeń cywilnych, sądowych i administracyjnych?

powtóre — w czem leży przyczyna tego objawu, iż istniejące w rozmaitych państwach, mianowicie zaś w Austryi, ustawy, przepisy i wykonawcze rozporządzenia dotyczące ludności izraelickiej, nadają starozakonnym wobec ludności rodzimej, szczególniej co do organizacyi gminnej — wyjątkową odrębność, nie dającą się pogodzić z pojęciem równości praw, jakoteż obowiązków obywatelskich.

Na rzecz tych badań naukowych ma być wyznaczoną w budżecie krajowym na rok 1882 do rozporządzenia Wydziału krajowego kwota 10.000 zł. w. a.

Kredyt ten uważać należy jako fundusz specyalny i jako taki ma on być płynnym aż do wyczerpania, bez względu na granice rocznych okresów rachunkowych.

Ten fundusz ma być użytym na koszta konferencyi hebraistów i prawników, na konkursa naukowe, a wreszcie na koszta publikacyj, mających na celu umiejętne wyjaśnienie stosunku narodowego ustawodawstwa Izraelitów do nowożytnych ustawodawstw, w szczególności zaś do ustanowień prawnych w państwie austryackiem obowiązujących.

Upoważnia się Wydział krajowy, ażeby na zasadzie tych badań naukowych w imieniu Reprezentacyi krajowej przedkładał, gdzie należy, odpowiednie wnioski i przedstawienia w duchu wszechstronnego i dokładnego przeprowadzenia konstytucyjnej zasady równouprawnienia Izraelitów z ludnością innych wyznań.

II. Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w porozumieniu z Wydziałem krajowym zbadał, o ile są w rzeczywistości wykonywane przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15 marca 1875 nr. 55 Dz. u. i roz. kraj. względem prowadzenia ksiąg metrykalnych ludności izraelickiej, i czy te przepisy przyczyniły się do usunięcia owych krzywdzących ludność innych wyznań nadużyć i nieprawidłowości w utrzymywaniu wykazów stanu cywilnego ludności izraelickiej, których usunięcia Wysoki Sejm domagał się wielokrotnie?

W szczególności uznaje się za konieczne sprawdzenie następujących okoliczności:

1) o ile prawidłowo i dokładnie są utrzymywane wykazy nowonarodzonych dzieci płci męskiej mojżeszowego wyznania?

2) czy i w jaki sposób wpisywane są w metryki małżeństw rytualne małżeństwa Izraelitów nieposiadające ważności prawnej wedle przepisów obowiązującej w państwie austryackiem powszechnej ustawy cywilnej?

3) czy izraelickie księgi metrykalne są prowadzone w dwóch egzemplarzach — czy duplikaty ich bywają składane w c. k. Starostwach; i tam, gdzie duplikaty są złożone w c. k. Starostwie, czy zgadza się ich tekst z treścią egzemplarzy, służących do wydawania metryk urodzenia, zawartych małżeństw i śmierci?

Raczy c. k. Rząd postarać się w właściwej drodze o usunięcie stwierdzonych przy tej rewizyi nadużyć i nieprawidłowości, te zaś przepisy wyżwspomnianego rozporządzenia ministeryalnego z 15 marca 1875, które umożliwiają nadużycia, powinne być odpowiednio zmienione.

III. W duchu niespełnionych dotychczas żądań rezolucyi sejmowej z dnia 22 grudnia 1873 i dla poparcia przedsiębranych w tym kierunku starań Wydziału krajowego, Sejm wzywa ponownie c. k. Rząd, ażeby z okazyi przygotowywanej obecnie zmiany ustawy wojskowej z dnia 5 grudnia 1868 postarał się o umieszczenie w tejże ustawie przepisów, któreby umożliwiały prawdziwie skuteczną kontrolę nad zestawieniem list poborowych przez urzęda gminne.

Mianowicie uznaje się za pożądane, ażeby ustawą orzeczone zostało, iż wszystkie czynności, poruczone Zwierzchnościom gminnym w sprawach rekrutacyjnych, podlegać mają — bez naruszenia prerogatyw c. k. władz politycznych—także sprostowawczej kontroli autonomicznych władz nadzorczych.

IV. Wzywa się c. k. Rząd, iżby postarał się o ustawodawcze unormowanie kredytu na zastawy ręczne, a to w duchu następujących zasad kierowniczych:

1) ażeby o ile możności ułatwione zostało zakładanie publicznych kantorów zastawniczych, mianowicie zaś przez gminy;

2) ażeby podobnie, jak istnieją urzędowe formularze na weksle, ustanowione także zostały urzędowe formularze na kartki zastawnicze z oznaczeniem firmy lub nazwiska osoby przyjmującej zastaw, przedmiotu zastawionego, jego wartości szacunkowej, wypożyczonej kwoty, umówionej stopy procentowej i należytości ubocznych, jakoteż terminu wykupna; z rygorem nieważności umowy kredytowej na zastaw ręczny, nieubezpieczony podobnym dokumentem;

3) ażeby w ogóle oznaczony został tryb zastosowania do interesów kredytowych na zastawy ręczne uznanej już przez ustawodawstwo państwowe zasady, że lichwa jest czynem karygodnym.

Poseł Romer składa do laski wniosek, wzywający Rząd, aby zaprowadził sądy pokoju w sprawach drobiazgowych cywilnych i karnych, tudzież w przestępstwach policyjnych.

Wszystkie te wnioski będą traktowane według regulaminu.

Porządek dzienny rozpoczyna pierwsze czytanie wniosku p. Polanowskiego: „Sejm wzywa Wydział krajowy, by zbadał warunki założenia szkół rolniczych niższych (t. z. szkół dozorców), oraz by na następnej kadencyi przedłożył Sejmowi wnioski, oznaczające warunki, pod któremi mają być założone, tudzież miejscowości, które uzna za odpowiednie.“

Poseł Polanowski przemawia w uzasadnieniu, że dotychczas mamy tylko jedną niższą szkołę rolniczą, co jest za mało. Potrzeba szkół takich jest uznana i myślano już dawniej o ich założeniu w Horodence i Stanisławowie. Br. Romaszkan ofiarował na ten cel znaczną kwotę, wnioskodawca także ponosił pewne ofiary. Byłoby może właściwem połączyć niższe szkoły rolnicze z wydziałowemi, które już istnieją a niebardzo są uczęszczane.

Zgodnie z życzeniem wnioskodawcy wniosek jego odesłano do komisyi kultury krajowej.

Z kolei następuje pierwsze czytanie wniosku p. Maksa. „Wzywa się c. k. Rząd, ażeby w drodze ustawodawczej spowodował przeniesienie z Brodów do Tarnopola siedziby Izby handlowo-przemysłowej z zatrzymaniem jej dotychczasowego okręgu terytoryalnego.“

Wniosek ten znany z dawniejszych sesyj i poparty licznemi petycyami p. Max uzasadnia tem, że umieszczenie w Brodach siedziby Izby handlowo-przemysłowej nie odpowiada stosunkom handlu i przemysłu w tej części kraju, gdyż Brody nie są położone w środku okręgu, ale na samej granicy, gdy tymczasem Tarnopol, miasto znajdujące się prawie w centrum okręgu Izby, koncentruje w sobie cały ruch handlowy i społeczny Podola i jest położone na wielkiej drodze handlowej do morza Czarnego, tam zatem Izba handlowo-przemysłowa przeniesioną być winna.

Zdanie to mowca popiera datami statystycznemi i wnosi odesłanie swego wniosku do komisyi administracyjnej.

Poseł Hausner (*dosłownie*). Po raz drugi dzisiaj przedkłada p. Max wniosek w sprawie przeniesienia Izby handlowej z Brodów do Tarnopola i po raz drugi wnosi przekazanie tej sprawy do komisyi administracyjnej, tej samej komisyi, złożonej z niemal tych samych członków, którym zeszłego roku sprawa ta była poruczoną, tej samej komisyi, która nie powoławszy i nie wysłuchawszy żadnego reprezentanta brodzkiego i obrawszy sprawozdawcą reprezentanta miasta

---

mury miasta znikły za niemi. Obaj gondolierzy zaczęli wolniej poruszać wiosłami a po gładkiej powierzchni morza sunęła się wysmukła gondola tak spokojnie i tak cicho, jak łabędź po cichych wodach polskiego stawu.

— O czem tak myślisz? — zapytała pani Izabella.

— O dzisiejszym liście — odpowiedziała Adela — który nam przyniósł tak dziwne wiadomości z naszego powiatu.

— Czy cię to tak bardzo zajmuje?

— Nie koniecznie. Czy się jeden kawaler więcej ożeni lub nie, to jest dla mnie rzeczą obojętną!

— Nie wierzę, aby pan Władysław....

— Pan Władysław nigdy na seryo o mnie nie myślał! Przyjeżdżał sobie ot tak dla zabicia czasu, a gdy czasem kilka wybitniejszych frazesów wymówił, to przecież takim frazesom żadnej wagi przypisywać nie można! Taki jak wszyscy.

Gondola zadrgnęła tutaj, jakby przebyć musiała jakąś skałę podwodną.

— Co do pana Władysława — ozwała się pani Izabella....

— Da już ciocia pokój — przerwała Adela szybko — bo ja wiem, co ciocia chce powiedzieć. Jeżeli o jakim człowieku obiegają wieści, to w tych wieściach przynajmniej połowa jest prawdy!

— Jak ty wierzysz plotkom!

— Czyż to są plotki, jeżeli ktoś powie że naprzykład pan Władysław jeździł za posażną panną Różą do Lwowa i tam się nawet jej oświadczał bez skutku.... że umyślnie na wystawę bydła pojechał, aby tam przy tej sposobności poznać pannę Julię, o której mówią, że ma w posagu jeden pałac i dwa dwory?

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Tarnopola w Radzie państwa, wydała przez jego usta wyrok zupełnie podobny do wniosku p. Maxa. Otóż powtórne odesłanie tej samej sprawy do tej samej komisyi byłoby przesądzeniem jej z góry, byłoby procedurą najkrótszą ale zarazem bardzo zrozumiałą: powieszenie delinkwenta przed wyrokiem byłoby przynajmniej czemś podobnem. Będę się więc starał, jak to uczyniłem z. r., wykazać wysokiej Izbie całą niewłaściwość takiego traktowania tej sprawy.

Wniosek p. Maxa jest na wskróś politycznej natury (*Głosy*: Oho!) a przytoczone względy ekonomiczne są tylko pobieżnemi powodami.

Marszałek. Pozwalam sobie przerwać sz. p. posłowi ze względu na §. 38 regulaminu, który zabrania dyskusyi w pierwszem czytaniu. (*Czyta paragraf*) A zatem nie mogę dopuścić dyskusyi wchodzącej w *meritum* rzeczy, tylko proszę się ograniczyć do tego, do jakiej komisyi ma być wniosek p. Maxa przesłany.

Poseł **Hausner.** Pozwalam sobie zrobić uwagę, że na posiedzeniu niedawnem p. Męciński robił także uwagi nad wnioskiem moim o wydziale lekarskim i motywował tem przekazanie go do komisyi edukacyjnej z wezwaniem, aby złożyła sprawozdanie w ciągu dni 8. Ja także w kilku słowach chcę umotywować, dlaczego wnoszę przesłanie do osobnej komisyi.

Marszałek. P. Męcińskiemu nie przerwałem, ponieważ bardzo krótko motywował nagłość wniosku, jeżeli więc sz. poseł tak samo swój wniosek przedstawi, to udzielę mu dalej głosu.

P. **Hausner.** Gdy swoboda przemówienia nie jest szanowaną w mej osobie, więc w dwóch słowach wnoszę, aby wniosek p. Maxa odesłany został do osobnej komisyi statutowej z 5 członków.

Poseł hr. **Golejewski** jest przeciwny odsyłaniu do osobnej komisyi, gdyż byłoby to rodzajem wotum nieufności dla komisyi administracyjnej.

Poseł **Romanowicz** zastrzega się przeciw przypuszczeniu, jakoby odesłanie do komisyi specyalnej miało oznaczać jakieś podejrzenie przeciw komisyi administracyjnej, i oświadcza, że ze względu na doniosłość wniosku będzie głosował z p. Hausnerem za wyborem osobnej komisyi.

Po przemowieniu wnioskodawcy, wniosek p. Hausnera odrzucono a przyjęto wniosek p. Maxa.

Z kolei następuje pierwsze czytanie wniosku p. Grossa: „Sejm wzywa Wysoki Rząd, aby raczył jak najspieszniej przystąpić do udzielenia koncesyi na budowę drugorzędnej kolei żelaznej z Jarosławia na Rawę, Uhnów, Bełz, Krystynopol do Sokala, rokującemu w tym względzie od dłuższego czasu konsorcyum obywateli kraju naszego.“

Poseł **Gross** uzasadniając ten wniosek oświadcza, że nie powoduje się żadnemi zakulisowemi względami i nie zna ich wcale, podobnie jak p. Romanowicz, który niedawno przemawiał za linią Lwów-Żółkiew-Sokal. Kolej proponowana przez mowcę niemniej jest ważną dla kraju jak ta ostatnia, a nawet ważniejszą, gdyż linia Lwów-Sokal będzie drogą bez końca, bez komunikacyi z inną linią, którąby ją przedłużała. Rokowania o budowę tej kolei toczą się od dawna, ale bez skutku, potrzeba zatem, ażeby Izba uchwałą swoją je poparła. W tym celu mowca wnosi odesłanie wniosku do komisyi kolejowej, co zostało uchwalonem.

Przystąpiono do wyboru komisyi naftowej i kolejowej Na pierwszą z nich głosowało 93 na drugą 91 posłów. Otrzymali głosów do komisyi naftowej: Kułaczkowski 90, Fedorowicz, Gorajski, Józef Jasiński, Ignacy Łukasiewicz, Romer i Wolfart wszystkie; do komisyi kolejowej Gross, Hoppen, Jaworski, Ignacy Mochnacki, Romanowicz, Weissmann wszystkie, hr. Mycielski 86, Władysław Wolański 83, Hausner 72.

Sekretarz p. Alfons Czajkowski odczytuje następujące **pismo** p. **Hausnera** do Marszałka:

„Wniosek p. Maxa domagający się zniesienia mego okręgu wyborczego, uzyskał 65 podpisów, został zatem poparty przez większość obecnych posłów.

„Chciałem skłonić Sejm do przekazania tej sprawy osobnej komisyi.

„Nie pozwolono mi motywować mego wniosku, który został odrzucony, i sprawę przekazano komisyi administracyjnej, która już z. r. oświadczyła się stanowczo za przeniesieniem Izby handlowej do Tarnopola. Nie ulega zatem najmniejszej wątpliwości, że w. Sejm uchwali to przeniesienie, skaże mnie przeto na utratę mandatu poselskiego. Wprawdzie jest to tylko rezolucya, życzenie, którego Rząd prawdopodobnie nie uwzględni i Rada Państwa nie przyjmie. Nie wypada mi jednak z tego powodu lekceważyć życzeń Sejmu krajowego.

„Jako przekonany autonomista i dobry syn kraju, muszę pragnąć, aby Sejm miał szerszą kompetencyę, potrzebną do rozstrzygania podobnych spraw, a wtedy zamiast rezolucyi uchwaliłby ustawę i tą ustawą wykluczyłby mnie z reprezentacyi kraju.

„Uprzedzając przeto życzenia w. Sejmu, mam zaszczyt uwiadomić JW. p. Marszałka, że składam mandat posła Izby handlowej brodzkiej do Sejmu krajowego.

„Czynię to bez żalu i bez uszczerbku dla sprawy publicznej, albowiem mocno zachwiane zdrowie czyni mi sumienny udział w pracach sejmowych uciążliwym, a osobistość moja sprawom przezemnie podjętym lub bronionym raczej szkodzi niż pomaga.

„Łącząc wyraz wysokiego poważania i t. d.“

Marszałek oświadcza, że w sprawie wyboru posła w miejsce p. Hausnera odniesie się do Namiestnictwa.

Z porządku dziennego następują sprawozdania komisyi petycyjnej.

Sprawozdawca pan **Lenartowicz** wnosi imieniem komisyi udzielenie Sabinie Niewiadomskiej, wdowie po inżynierze dróg krajowych, pensyi wdowiej w kwocie 350 złr. rocznie i po 58 zł. dla każdego z trojga dzieci.

Poseł ks. **Jasienicki** wnosi przejście do porządku dziennego, ponieważ wdowa nie ma prawnej podstawy do żądania, gdyż Niewiadomski nie był urzędnikiem stałym.

W poparciu prośby petentki i wniosku komisyi przemawiają pp. Ks. **Sawa**, **Paszkowski**, **Paweł Popiel**, **Henryk** hr. **Wodzicki**, hr. **Golejewski**, br. **Badeni** i sprawozdawca, poczem Izba pomimo powtórnego przemówienia ks. **Jasienieckiego**, wniosek komisyi przyjęła.

Bez dyskusyi uchwalono wniesione przez tegoż sprawozdawcę udzielenie Julii Olewińskiej, wdowie po protokoliście Wydz. kraj. datku dla dwóch małoletnich córek po 60 zł. racznie, Boguszowi Stęczyńskiemu, literatowi, datku jednorazowego 200 zł., oraz sierotom po Karolu Iwanickim, adjunkcie Wydz. kraj. daru z łaski w kwocie 148 złr.

Sprawozdawca p. **Pławicki** zdaje sprawę z petycyi Majera Frieda i Gecla Jawetza o wynagrodzenie poniesionych strat na dzierżawie myta i zwolnienie z kontraktu dzierżawnego. Komisya wnosi, aby upoważnić Wydz. kraj. do ugody z dzierżawcami i do opuszczenia petentom kwoty aż do 4000 zł. Z powodu strat rzeczywiście poniesionych, zaś żądanie zwolnienia z kontraktu zupełnie odrzuca.

Poseł Jan hr. **Stadnicki** jest przeciwnym opustowi, który byłby najgorszym precedensem dla wszystkich dzierżawców myta (*Brawo*).

Poseł **Rosner** nie widzi powodu udzielania opustu i wnosi przejście do porządku dziennego.

Posłowie **Ohrymowicz** i **Chrzanowski** również stanowczo przemawiają przeciw wnioskowi komisyi petycyjnej.

Poseł hr. **Golejewski** wyjaśnia wniosek komisyi petycyjnej i zwraca uwagę, iż sąd wyższy przyznał petentom prawo do odszkodowania, lepiej zatem zawrzeć ugodę niż narażać się na dalszy proces.

Dyskusyę zamknięto i uchwalono wybór mowców generalnych, poczem przemawiali p hr. **Badeni** jako członek Wydziału krajowego za wnioskiem, p. **Kowalski** jako mowca generalny przeciw wnioskowi w imieniu swojem i pp. hr. Stadnickiego, Kułaczkowskiego, Ohrymowicza i Chrzanowskiego, p. hr. **Golejewski** i sprawozdawca za wnioskiem, oraz pp. hr. **Stadnicki**, hr. **Badeni** i **Ohrymowicz** tytułem faktycznych sprostowań.

Przejście do porządku dziennego uchwalono.

Tenże sprawozdawca zdaje sprawę z petycyi Ludwika Hodoly, ukończonego filozofa, o subwencyę 600 zł. na dalsze kształcenie się za granicą. Komisya wnosi odstąpienie petycyi Wydz. krajowemu do zbadania i możliwego uwzględnienia, zaś p. ks. **Jasieniecki** przejście do porządku dziennego. Po przemówieniu sprawozdawcy, przejście do porządku dziennego uchwalono.

Sprawozdawca p. **Lenartowicz** zdaje sprawę z petycyi Stanisława Darowskiego, konduktora dróg, o zapomogę. Przejście do porządku dziennego zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalono bez dyskusyi.

Na wniosek p. ks. **Czartoryskiego** marszałek zamknął posiedzenie z powodu spóźnionej pory i obrad komisyjnych.

Koniec posiedzenia o godz. 2 min. 55 po poł. — Następne posiedzenie w piątek d. 30 września o godz. 11 rano. Na porządku dziennym między innemi drugie czytanie wniosku o fakultecie medycznym i uzupełnienie komisyi, których p. Hausner był członkiem.

(*Krajowy Zakład kredytowy*).

Sprawa utworzenia krajowego zakładu kredytowego przebyła szczęśliwie pierwsze stadyum parlamentarnego traktowania. Podkomisya specyalna (JE. hr. **Russocki**, dr. **Żywicki** i **Merunowicz**) wywiązała się ze swojego zadania i już wczoraj przedłożyła pełnej komisyi bankowej projekt a raczej projekty, które jako różniące się pod niejednym względem zasadniczo od wniosku Wydziału krajowego, podajemy w całości. Wniosek podkomisyi składa się z dwóch części, uchwały orzekającej utworzenie krajowego zakładu kredytowego oraz wskazującej zakres jego działania i ustawy o dostarczeniu potrzebnych środków na udotowanie zakładu z funduszu krajowego.

Uchwała tak opiewa:

I. W celu podniesienia dobrobytu kraju, w szczególności dla popierania rozwoju rolnictwa, przemysłu i handlu ma być utworzoną instytucya krajowa pod nazwą: „Zakład kredytowy królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem“.

Do zakresu działalności Zakładu należeć ma: 1. Udzielanie pożyczek hipotecznych ratami umarzalnych i wydawanie na tej podstawie listów zastawnych, których umorzenie i oprocentowanie zabezpieczone ma być poręką funduszu krajowego. 2. *a)* Nabywanie wierzytelności i ściąganie tychże na własny i obcy rachunek, umawianie się z dłużnikami i wierzycielami o ich spłatę w ratach; *b)* nabywanie i sprzedawanie własnych listów zastawnych oraz obligacyj krajowych; *c)* eskontowanie wylosowanych własnych listów zastawnych oraz kuponów od tych listów; *d)* udzielanie zaliczek na własne listy zastawne, na listy zastawne istniejących w kraju zakładów hipotecznych i inne urzędownie na giełdzie notowane listy zastawne jakoteż na krajowe obligacye; *e)* eskontowanie weksli, w szczególności reeskontowanie weksli przedkładanych przez spółki kredytowe i zarobkowe, oparte na solidarnej odpowiedzialności członków, jak również przez koła kredytowe; *f)* przyjmowanie gotówki na książeczki oszczędności, asygnaty kasowe i na rachunek bieżący; *g)* udzielanie zaliczek na płody rolnicze górnicze i przemysłowe na podstawie listów składowych (*warrants*), wystawionych przez zarządy składów publicznych, oraz udzielanie pożyczek na zastawy ruchome i nieruchome; *h)* udzielanie pożyczek gminom i powiatom, kasom pożyczkowym gminnym i powiatowym oraz kołom kredytowym na skrypta notaryalne; *i)* pośredniczenie w kupowaniu i sprzedawaniu rzeczy ruchomych wszelkiego rodzaju, towarów, płodów surowych i wyrobów przemysłowych; *k)* zakładanie, wspieranie oraz prowadzenie pod własnym zarządem i na własny rachunek przedsiębiorstw przemysłowych rolniczych i innych a przedewszystkiem przeprowadzenie melioracyj.

Dla wyposażenia Zakładu funduszem obrotowym do przeprowadzenia wymienionych powyżej interesów od *a)* do *k)* włącznie wyznacza Sejm kwotę jednego miliona zł. w. a. tytułem bezzwrotnej dotacyi.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do wydania statutu dla „Zakładu kredytowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem“, do przeprowadzenia rokowań z c. k. Rządem celem wyjednania zatwierdzenia statutów, jakoteż do wydania instrukcyj wykonawczych dla zarządu instytucyi. Co do celu i zakresu działania Zakładu ma być statut zastosowany do powyżej wyrażonych zasad kierowniczych. Oprócz tego uwzględnić należy przy układaniu statutu następujące zasadnicze postanowienia: *a)* Najwyższy nadzór nad sprawami Zakładu wykonuje Reprezentacya kraju t. j. Sejm a w jego zastępstwie Wydział krajowy; *b)* Zarząd sprawują Rada nadzorcza i Dyrekcya; *c)* członków Rady nadzorczej wybiera Sejm, członków Dyrekcyi Wydział krajowy.

III. Z funduszów krajowych wyznacza się kwotę 50.000 zł. w. a. również jako bezzwrotną dotacyą na założenie funduszu rezerwowego. Wszelkie zyski Zakładu, jakie mogłyby okazać się po strąceniu kosztów zarządu, mają być również obracane na wzmocnienie funduszu rezerwowego tak długo, dokąd on nie dojdzie do wysokości 1,000.000 zł. w. a.

IV. Na pierwsze potrzeby połączone z założeniem i wprowadzeniem w życie Zakładu wyznacza się 20.000 zł. w. a.

V. W celu uzyskania potrzebnych środków na zaopatrzenie Zakładu w fundusz obrotowy jakoteż na założenie funduszu rezerwowego ma być zaciągniętą pożyczka krajowa w myśl osobnego projektu do ustawy.

VI. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby w drodze właściwej starał się wyjednać prawo egzekucyi politycznej dla należytości „Zakładu kredytowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem“, jak również o ulgi odpowiednie pod względem kosztów stemplowych i podatków.

Projekt ustawy o pożyczce krajowej zawiera następujące postanowienia:

Celem zaopatrzenia „Zakładu kredytowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Księstwem Krakowskiem“ w fundusz obrotowy i na założenie funduszu rezerwowego dla tegoż Zakładu, upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia imieniem kraju pożyczki do wysokości 1,050.000 zł. w. a. efektywnie pod warunkami najmniej uciążliwemi.

Na wczorajszem posiedzeniu pełnej komisyi bankowej toczyła się tylko rozprawa ogólna a merytoryczny rozbiór elaboratu podkomisyi odroczono do następnego posiedzenia.

(*Reforma administracyjna.*)

W odpowiedzi na artykuł zamieszczony w wtorkowym numerze *Gazety Lwowskiej* a rozbierający stosunki wewnętrzne Sejmu krajowego i stanowisko, jakie zajęły pojedyńcze kluby wobec sprawy reformy administracyjnej, otrzymujemy od jednego z posłów, członka klubu „Ateńczyków“ pismo następującej osnowy: „Prawdą jest, że klub reformy domaga się odpowiedzi programowej na kwestyonarz rządowy, i że inne trzy kluby sejmowe, idąc za poważnym głosem, wyszłym z klubu autonomistów (to jest z klubu podolskiego) sądzą, iż Sejm nie może się wdawać w rozbiór szczegółowy kwestyj, co do których dotąd nie posiada tej kompetencyi, o jaką się dawniej upominał. Natomiast nie można twierdzić, żeby trzy kluby, których reprezentanci stanowią większość komisyi gminnej, sprzeciwiały się stawianiu wniosków pozytywnych, dążących do poprawienia ustawodawstwa gminnego w granicach dzisiejszej kompetencyi sejmowej. Klub krakowski twierdzi, że rzecz całej możliwej reformy administracyjnej może być tylko traktowaną jako całość, że Sejm w tej mierze w zakresie własnej kompetencyi niczemu stanowczo zaradzić nie może, i że przeto rzeczą Sejmu przedstawić tylko życzenia swoje rządowi, domagając się od niego przeprowadzenia tych życzeń. Przeciwnie tak zwany klub Ateńczyków już teraz postawił w komisyi wnioski dodatnie, domagające się rozszerzenia atrybucyi rad powiatowych i przekazania części policyjnego działania zwierzchności gminnych w ręce delegatów tych rad powiatowych. Gdy postawiono ze strony klubu Ateńczyków wniosek wybrania subkomitetu, któryby się zajął sprawą odpowiedzi na kwestyonarz rządowy tudzież rozpatrzeniem reform, któreby Sejm mógł już teraz uchwalić, głosowali za tym wnioskiem wszyscy członkowie komisyi gminnej z wyjątkiem tych właśnie, którzy należą do krakowskiego klubu reformy.“

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Hiszpania i Turcya).

Stambulski sprawozdawca *Politische Correspondenz* podaje kilka zajmujących szczegółów o zabiegach jednego z mniejszych mocarstw, a mianowicie Hiszpanii, która z okazyi sprawy wschodniej pragnie odegrać ważniejszą rolę i stać się czynnikiem w ustroju mocarstw europejskich, z którym musianoby liczyć się w przyszłości.

„W czasie wojny krymskiej — czytamy w tej korespondencyi — wmięszał się nagle w sprawy wschodnie maleńki Piemont i nieznaczny jego udział w wyprawie do Krymu wystarczył do zapewnienia mu wpływu na położenie europejskie. Gdyby obecnie, jak utrzymują, miało nastąpić w istocie wdanie się Hiszpanii w kwestyę wschodnią, to oddziaływanie tego faktu na położenie powszechne byłoby o wiele silniejsze, niż Piemontu za wojny krymskiej, ponieważ Hiszpania jest bądź co bądź potęgą, która w razie potrzeby rozporządzać może znaczniejszym materyałem wojennym. W Hiszpanii panuje przekonanie, że kraj ten mógłby uniknąć wielu starć wewnętrznych, któremi jest trapiony, gdyby wewnętrzne jego siły zwrócone zostały z powodzeniem na jaką kwestyę zewnętrzną. Hiszpania zresztą w tej chwili przejęta jest ambicyą, ażeby wstąpić jako siódme wielkie mocarstwo do koncertu europejskiego. Przyrzeczenie poparcia tej dążności dwukrotnie już Hiszpania otrzymywała od Francyi, lecz ani razu nie dotrzymano obietnicy. Pierwszym razem Hiszpania w skutek przyrzeczeń Napoleona III dała się nakłonić do wyprawy meksykańskiej, ale jak zawsze wahała się pomiędzy Francyą a Anglią i ostatecznie idąc za radą Anglii odstąpiła od tej wyprawy. Drugim razem, również uwiedziona podobnemi przyrzeczeniami, pomogła Hiszpania Francyi do zwycięstw w Kochinchinie, wojska bowiem hiszpańskie wysłane z wysp Filipińskich znacznie co do liczby przewyższały francuskie siły zbrojne. Ale i tym razem Francya nie dopomogła Hiszpanii do zajęcia poważnego stanowiska w radzie narodów, lecz przeciwnie patrzyła z ukrywaną niechęcią na wyprawę hiszpańską do Maroka. Do rozterek zresztą wewnętrznych w Hiszpanii dopomagali obywatele francuscy, gdyż zwolennicy Karlosa dostarczali karlistom przez lat kilka wszelkich środków do walki. W końcu utrzymują w tutejszych sferach, że po kongresie berlińskim książę Bismarck miał zwrócić uwagę na Hiszpanię i chciał ją pozyskać dla Niemiec, lecz planu tego nie wprowadził w wykonanie. Obecnie jednak nadeszła dla Hiszpanii chwila odpowiednia, w której może i powinna dotrzeć do celu swoich życzeń, tembardziej, że skłaniają ją do tego pobudki ze-

wnętrzne. Takie jest usposobienie i przekonanie w sferach decydujących.

„Od wstąpienia Francyi na terytoryum tunetańskie nastąpiło pomiędzy Hiszpanią a Francyą oziębienie i naprężenie. Najpierwszą przyczyną były klęski, jakie spotkały hiszpańskich kolonistów w Algierze, których wojska francuskie nie mogły obronić, lub niedołężnie broniły przeciw Arabom. Azeby uśmierzyć przykre wrażenie, Francya w najświeższych czasach usiłuje użyć względem Hiszpanii tego samego środka, co względem Anglii, to jest podjęła na nowo rokowania z Hiszpanią o zawarcie traktatu handlowego. Hiszpania pojmuje jednak dobrze, że Francya, chcąc się utrzymać na stanowisku w Algierze i Tunisie, musi wcześniej lub później, rozciągnąć swój wpływ także na Maroko, Tripolis i Egipt.

„Morze Śródziemne stałoby się tedy morzem francuskiem, a takież same interesa ma Hiszpania ze względu na swoje Filipiny i w kanale Suezkim, lubo nie tak żywotne jak Anglia z powodu drogi do Indyj. Sytuacya w Egipcie rozwiązaną być musi ostatecznie tylko za pośrednictwem okupacyi przez siłę zbrojną. Ale ani Francya, ani Anglia nie mogą z osobna ni w połączeniu dokonać tej okupacyi. Zajęcie Egiptu przez Turcyę wywołuje także dla samej Porty wielkie niebezpieczeństwa, które się prawie równoważą z ewentualną dla sułtana korzyścią. Myśl, że może przyjść do zatargu pomiędzy wojskami tureckiemi a angielskiemi przeraża sułtana. Turcya byłaby zresztą w Egipcie pomiędzy młotem a kowadłem, bo w takim razie mogłaby ustać rywalizacya pomiędzy Francyą a Anglią i oba mocarstwa zwróciłyby się przeciwko Turcyi, a wówczas opieka nad Egiptem rozciągnęłaby się także nad dotychczasowym jego opiekunem. W takich stosunkach okupacyi Egiptu może dokonać tylko neutralne mocarstwo, a tem mocarstwem, jak tu na seryo mówią, jest tylko Hiszpania. Państwo to wykonałoby to zadanie jako sprzymierzeniec Porty i zaczęłoby pomału odgrywać w kwestyi wschodniej rolę rozjemcy, gdyż w miarę przychylenia się ku jednej ze stron interesowanych, miałoby głos decydujący w kwestyi egipskiej. Nie są to bynajmniej polityczne fantazye, ale myśli, nad którémi bardzo poważnie dyskutują w kołach dyplomatycznych. Czy idee te skrystalizują się w propozycyi zrobionej Hiszpanii, czyli też upadną, to zależy od przebiegu rzeczy w Egipcie i od decyzyi samej Hiszpanii.“

KRONIKA

= **Nowe noty państwowe** na 5 zł., które według obwieszczenia c. k. wspólnego ministerstwa skarbu (obacz *Część urzędową*) wchodzą w obieg z dniem 1 października b. r., noszą datę dnia 1 stycznia 1881 i mają format 140 millimetrów szerokości a 94 millimetrów wysokości. Są drukowane po obu stronach w brunatnej i zielonej barwie na papierze bez znaków wodnych i mają po jednej stronie tekst niemiecki, po drugiej węgierski. Brunatne tło ma 136 millimetrów szerokości i 90 millimetrów wysokości, tak, że bilet otoczony jest niezadrukowanym rąbkiem papieru szerokości 2 millimetrów. Po środku tego brunatnego tła znajduje się właściwa rycina noty, drukowana zieloną farbą, szerokości 135 millimetrów a wysokości 89 millimetrów Rycina ta składa się z tablicy napisowej o 69.5 millimetrach szerokości i 39 millimetrach wysokości, obwiedzionej kartuszem. Tablica ta przedstawia na jasno-brunatnem tle biały ornament, w którego środku widoczną jest również biała arabska cyfra 5, otoczona kolistym ornamentem. Ponad tą tablicą, w medajlonie, który otacza wieniec owoców, ozdobiony powiewającemi wstęgami, znajduje się wizerunek Najj. Pana Cesarza i Króla Franciszka Józefa I w profilu zwróconym na prawo od widza. Po obu stronach tablicy umieszczone są siedzące niewieście figury, wyobrażające prawo, (po lewej) i potęgę (po prawej stronie). Pierwsza postać, której lewe ramię spoczywa na kartuszu, podpiera prawą ręką księgę ustaw, ustawioną na prawem kolanie. Druga postać prawą ręką, opartą na kartuszu, obejmuje uwieńczony miecz, podczas gdy lewa jej wyciągnięta ręka trzyma tarczę. W górnych rogach noty, obok głów postaci, znajduje się okrągłe pole, na którem umieszczoną jest arabska cyfra 5, otoczona ornamentyką, odbijającą jasno na ciemnem tle guillochowanem. Poniżej tablicy napisowej znajduje się mniejszy kartusz, który na czerwonem tle małemi jasnemi literami *antiqua* obejmuje następujący tekst, a mianowicie po stronie niemieckiej: *Die Ausgabe der Staatsnoten steht unter Überwachung beider Staats-Schulden-Control-Commissionen* — a po stronie węgierskiej: *Az államjegyek Kiadása az államadósságot ellenörsö mindkét bizottság felügyelete alatt áll.* Najskrajniejszy rąbek zielonej ryciny utworzony jest z nieprzerwanej koronkowej ornamentyki, która w małych, regularnych odstępach zawiera arabską cyfrę 5. Do skrajnego ornamentu przytyka szeroka ornamentalna, na zewnątrz wstęgą napisową obwiedziona rama, a w jej guillochowanym ornamencie powtarza się regularnie liczbownik *fünf*, a po węgiersku *öt*, w mikroskopijnych czcionkach *antiqua*. Wstęga napisowa otaczająca tę ramę, obejmuje jasnem pismem na ciemniejszem tle z trzech stron ryciny, a mianowicie po lewej i prawej, tudzież na górnym rąbku słowa *fünf Gulden*, a po węgierskiej stronie *öt forint*. Po czwartej stronie dolnego rąbka ryciny znajduje się prawne postanowienie o karze za naśladowanie not państwowych, a mianowicie w tekście niemieckim: *Die Nachmachung der Staatsnoten unterliegt der gesetzlichen Strafe* — a w tekście węgierskim: *Az államjegyek utánzaśa a törvenyszabta büntetés alá esik.* Przestrzeń w obrębie opisanej obwódki, która nie jest pokryta innemi wspomnianemi częściami, wypełniona jest ciemnym wzorem mozaikowym. Gdy się całość weźmie na oko, przedstawią się obie strony, niemiecka i węgierska, jako jednakowe, a różniące się tylko językiem tekstu i pojedyńczemi partyami ornamentalnych szczegółów. Jasnobrunatne tło noty tworzą po części linie i punkta, po części zaś delikatny ornament, złożony z koncentrycznych, częściowo przecinających się kół, który to ornament zawiera w szeregach horyzontalnych i pionowych mikroskopijną białą cyfrę 5 na ciemnem tle. Tło zamknięte jest na zewnątrz, ku białemu niezadrukowanemu rąbkowi papieru, w formacie łuku podwójną linią. Wspomniona na wstępie tablica napisowa zawiera tekst noty, po niemieckiej stronie: *Fünf Gulden. Diese Staatsnote bildet einen Theil der gemeinsamen schwebenden Schuld der österreichisch-ungarischen Monarchie und wird von allen Staatscassen und Aemtern bei allen nicht in klingender Münze zu leistenden Zahlungen für Fünf Gulden österreichischer Währung angenommen und gegeben. Wien, den 1 Jänner 1881. Für die k. und k. Reichs-Centralcasse: Angerer Director* — po węgierskiej zaś stronie: *Öt forint. Ezen államjegy az osztrák-magyar monarchia közös függö adósságának részét képezvén, minden állampénztár és hivatal által mindazon fizetéseknél, melyek nem érczpénzben teljesitendők, osztrák értékü öt forintban elfogadtatig és kiadatik. Bécsben 1881 január 1én. A cs. és kir. közös központi pénztár nevében. Angerer, igazgató.* Tak po niemieckiej jak po węgierskiej stronie znajduje się poniżej tekstu w lewym rogu tablicy napisowej oznaczenie seryi, w prawym rogu zaś numer noty państwowej w czerwonym kolorze.

= **Uroczystość otwarcia** roku szkolnego w Uniwersytecie tutejszym, która odbędzie się jutro, rozpocznie się jak zwykle, nabożeństwem o godzinie 9 w kościele św. Mikołaja, poczem około godziny 10 po przejściu do auli uniwersyteckiej, nastąpi inauguracya przez Jego Magnificencyę nowego rektora, prof. dr. Leonarda Piętaka i odczyt profesora dr. Fabiana. Dla publiczności wstęp wolny.

(τ) **Koncert** księżnej Marceliny Czartoryskiej zgromadził, jak się tego po pięknym rozgłosie, jakie imię koncertantki posiada w świecie artystycznym, spodziewać było można, w dawnej sali sejmowej liczną i świetną publiczność Program koncertu składał się z samych utworów klasycznych: Mozart, Beethoven, Bach. Trudno się skarżyć na obfitość tego, co jest wiecznie piękne i wiecznie młode, a w tak znakomitem podane wykonaniu, jednakże mógłbym ręczyć, że bardzo wiele osób ze zgromadzonej na koncercie publiczności z wielką radością przyjęłoby było taką zmianę programu, któraby pozwoliła im słyszeć dostojną koncertantkę, znakomitą uczennicę Szopena, grającą jakiś utwor swego nieśmiertelnego mistrza. Życzeniu temu nie stało się zadość. Księżna Marcelina Czartoryska dała się słyszeć tylko w koncercie Mozarta *(c-moll)*, w *Suite* Bacha i *Fantazyi* Beethovena. Grę jej wysoce znakomitą cechowała przedewszystkiem pewna spokojna słodycz, która szczególnie uroczy koloryt nadawała odegranym utworom. Huczne, przeciągłe oklaski witały i żegnały znamienitą artystkę, której talentowi i sercu należy się szczery hołd wdzięczności, wiadomo bowiem, że księżna Czartoryska z szlachetną gotowością i poświęceniem nie szczędziła trudów podróży i publicznego koncertu, aby nieść pomoc pięknym celom dobroczynności. Orkiestra z wielką werwą towarzyszyła koncertantce i z wielką też werwą odegrała sama uwerturę *Fletu zaczarowanego*. Silnie obsadzone chóry dobrze pełniły swoje zadanie i laseczka dyr. Mikulego, która w *Fantazyi* Beethovena kierowała wielkim ensemblem wokalno-instrumentalnym, zwycięzko doprowadziła go do końca. Nawał politycznego materyału zniewala nas poprzestać dziś na tym pobieżnym kronikarskim zapisku, zastrzegamy sobie jednak na później zdać obszerniej sprawę z tego koncertu, który był ewenementem w życiu muzykalnem naszego miasta. (Już po napisaniu tej notatki dowiadujemy się z prawdziwą przyjemnością, którą niezawodnie podzielą tak liczni wielbiciele talentu znakomitej koncertantki i jej niezapomnianego mistrza, że księżna Marcelina Czartoryska da się słyszeć jeszcze w drugim koncercie, którego program składać się będzie z samych utworów Szopena.)

— **Walne zgromadzenie** Towarzystwa archeologicznego odbędzie się w sali ratuszowej lwowskiej dnia 2 października, w niedzielę, o godzinie 4 po południu. Na porządku dziennym stoją oprócz wniosków tyczących się wewnętrznego zarządu: wybór wydziału, odczyt hr. Wojciecha Dzieduszyckiego o konserwacyi dawnych budowli drewnianych, a w szczególności cerkwi grecko-katolickich i wiadomość o miejskiem archiwum we Lwowie, którą poda sekretarz Towarzystwa.

= **Stacya telegraficzna** w Krynicy, otwarta na czas sezonu kąpielowego, została dnia wczorajszego zamkniętą.

— **Towarzystwo lekarskie.** Jutro odbędzie się zwyczajne posiedzenie lwowskiego oddziału Towarzystwa lekarskiego w ratuszu na drugiem piętrze o godzinie 6 wieczór.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu A. W. z tutejszego placu zbożowego dwa konie kare wraz z wozem wartości 130 zł.; panu M. K. z wozu 37 klg. 80 dk. skóry mastrychtowej, a panu J. D. z pomieszkania flet hebanowy o 6 klapach. — Złożono w policyi znaleziony pakiecik płótnem obszyty ze znakiem N. H 72. — Zbłąkaną krowę na ulicy Zielonej oddano do komisaryatu dzielnicy I.

— **Okropny wypadek,** który przed miesiącem zdarzył się podczas igrzyska walki byków w Marsylii, skutkiem zawalenia się cyrku był w tych dniach przedmiotem rozprawy sądowej, która skończyła się zasądzeniem budowniczego Laguerde, który stawiał ów cyrk, na dwumiesięczne, a podinspektora budownictwa miejskiego na jedomiesięczne więzienie.

— **Cztery złote wesela** naraz odbywały się niedawno w zachodnio-flandryjskiej miejscowości Melsen, która liczy niespełna 1000 mieszkańców Z jubilatów żadno nie liczyło niżej lat 80.

— **O silnem trzęsieniu** ziemi donoszą z okolicy Bacs Foldvár na Węgrzech. Obserwowano je tam dnia 22 b. m. o godzinie 3 min. 12 po południu Trzęsieniu ziemi, które nawet ciężkie sprzęty przesunęło w mieszkaniach, towarzyszył silny grzmot podziemny.

— **Ogromny pożar** lasów, według telegramów z Larnaki dnia 23 b. m. sroży się na wyspie Cyprze. Telegram dodaje, że zachodzące poszlaki każą przypuszczać rozmyślne podłożenie ognia.

Kongres literacki.

(Sprawo danie *Gazety Lwowskiej*).

VI.

Wiedeń, 26 września.

(*C*) Na zakończenie moich sprawozdań z kongresu literackiego przesyłam Wam w streszczeniu odczyt *O przesądach w literaturze*, który p. Władysław Mickiewicz miał w języku francuskim na posiedzeniu popołudniowem kongresu z dnia 22 września. Odczyt ten był nadzwyczaj dobrze przyjęty przez zgromadzenie, które uchwaliło drukować go w sprawozdaniach Towarzystwa, a p. Ulbach podniósł jeszcze szlachetność myśli w nim zawartych w przemówieniu, którem żegnał członków kongresu. Oprócz swych wewnętrznych zalet odczyt był i z tego względu bardzo ciekawym, że dawał świadectwo podniosłego, humanitarnego ducha, jaki ożywiał zgromadzenie.

Oto w krótkości myśli p. Mickiewicza:

Przesądy są jedną z największych przeszkód braterstwa ludów, obowiązkiem więc jest usuwać je ile możności. Stowarzyszenie literackie międzynarodowe postawiło sobie za zadanie działać w tym kierunku, do czego w zetknięciu się pisarzy różnych narodów ma ułatwioną sposobność. Przedewszystkiem musi stowarzyszeniu chodzić o usunięcie przesądów w piśmiennictwie. Pole zaś pod tym względem bardzo szerokie, bo zwykle autorowie, przedstawiając jakieś społeczeństwo, nie szczędzą barw jaskrawych i przesady w rysunku. Nieprawdziwe, często złośliwe opisy i charakterystyki mnożą się, jeden kraj oddaje drugiemu wet za wet, wzajemne niesprawiedliwości lub obelgi zaostrzają międzynarodowe stosunki. Najboleśniejsze, a zatem najbardziej drażniące są obelgi skierowane przeciw ojczyźnie, krzywdy wyrządzane całemu narodowi....

Świat często bardzo jest niesprawiedliwy. Dzisiejsi Grecy n. p. tak się zasłużyli około wolności, iż nazwisko ich powinno zająć zaszczytne miejsce wśród najbardziej bohaterskich narodów, tymczasem Europa zapomniała o ludzie, który walczył za ideę, a widzi w Grekach tylko Fanariotów, karciarzy i oszustów. Polacy w imię szlachetnej idei przelewali tyle krwi we Francyi, we Włoszech i po innych krajach, a Zachód zdaje się zapominać o tem, a mieć tylko płaski frazes na pamięci: *Quand Auguste buvait, la Pologne etait ivre* — frazes, który zresztą zawdzięczamy obcemu królowi. Mimo tylu błędnych wyobrażeń i niesłusznych zarzutów, mimo krzywdy, jaką ludzkość od czasów Rzymian jeszcze wyrządzała Sławianom, przecież ci ostatni nie żywią zawziętości w swem sercu przeciw Zachodowi i nie są dlań niesprawiedliwymi. Żal z powodu wielu przesądów i obelg, jakie spadają na narody słowiańskie, nie odbił się w ich literaturze, która nie stworzyła karykatur z cudzoziemskich typów. Słowianie, a w szczególności Polacy, są bardzo sprawiedliwymi dla obcych ludów i nie mają bynajmniej zarozumienia niektórych narodów, zdaniem których nic nie może istnieć dobrego, coby od nich nie pochodziło. W Polsce tłumaczą wiele obcych książek, a tłómaczonoby jeszcze więcej, gdyby na to pozwalały stosunki. Nie pochodzi to z lenistwa ducha, ale z zapału, który nas zawsze unosi ku narodom, posiadającym cywilizacyę jeżeli nie starszą od naszej, to przynajmniej lepiej rozwiniętą. Jest to potężne dążenie do światła.

Nieraz już niemiecka np. narodowość była względem nas niesprawiedliwą, a przecież zwracaliśmy się zawsze z sympatyą do niemieckiej literatury. Romantyczna szkoła litewska z zapałem studyowała niemieckich mistrzów, nie obawiając się, aby uległa ich moralnej przewadze, bo sama czuła się silną wielkością ducha narodowego. Nasi najwięksi poeci składali hołdy niemieckim jeniuszom. Zasada wolnej wymiany równie jest prawdziwą w świecie idei, jak w materyalnym świecie handlu i przemysłu. Ulubionem studyum naszego największego poety był Goethe i Byron; mawiał on, iż za pomocą słownika stara się wniknąć w piękności Szekspira, podobnie jak bogacz radby się dostać do nieba — przez dziurkę od igły. Studyum angielskich pisarzy nie wytrącało wszakże bynajmniej Szylera z jego dłoni. My nie znamy manifestacyj przeciw obcym pisarzom, pomimo, że obce literatury były nieraz gwałtowne i twarde przeciwko nam.

Przesądy wobec innych narodów są u nas nadzwyczaj rzadkie. Czemże zresztą jest przesąd, jeżeli nie zanadto śmiałym sądem o rzeczach, który lenistwo ducha tradycyonalnie powtarza? Zycie rolnicze wyklucza przesądy, gdyż jest życiem pełnem prostoty. Wieśniak, stojąc wobec przyrody, patrząc na nią, nie rozwija swej imaginacyi jak tylko na rzeczach pełnych prostoty, *sans chercher midi á quatorze heure*, i nie jest zdolnym do tworzenia przesądów. Zdawałoby się to paradoksem — a przecież jest prawdą. Nie chcę bynajmniej powiedzieć, aby pomiędzy rolnikami nie było przesądów, ale te, które są, powstały wskutek usiłowań, aby wiarę zachwiać w narodzie. Gdy wiara znika, nie pozostaje na jej miejscu jak tylko przesąd to jest trupy dogmatów... Lud szanuje te resztki, nie rozumiejąc ich, podobnie jak się działo w epokach, kiedy poganizm chylił się ku upadkowi.

Istnieje ortodoksya literacka, jak bywa ortodoksya religijna i polityczna. Polska nie miała ani jednej, ani drugiej. W dziejach naszego narodu nie masz karty o jakiegobądź rodzaju inkwizycyi. W Polsce istniała taka sama wolność myśli literackiej, jak wolność opinij politycznych i wiary religijnej. Zawsze jesteśmy żołnierzami wolności; dzisiaj wolności literackiej, tak jak niegdyś żołnierzami wolności politycznej i religijnej, począwszy od XVI wieku, w czasach, kiedy ani jedna ani druga z tych ostatnich nie miały w Europie sprzymierzeńców. Renesans grecko-rzymski pierwej się rozpostarł po krajach Polski aniżeli na Zachodzie; w narodzie polskim bowiem szerzył się wtedy, kiedy i we Włoszech. Jeżeli zaś wielkim było dla Polski postępem przejmować się cywilizacyą łacińską, to jest wychowywać się w uniwersalnym duchu, to przecież rozwój ten tak pod względem ducha jak rzeczy świeckich miał pewne niekorzyści. Naród przyjmował gwałtownie i szybko zanadto jeszcze dlań silne pożywienie polityczne, nie mając dość czasu, aby rozróżnić, co z tradycyi rzymskiej, pogańskiej, mogło wyjść na pożytek chrześciańskiemu ludowi, a co przynieść mu szkodę. Wynikło ztąd, że przejęcie się formami rzeczypospolitej rzymskiej niemałe zrobiło zamięszanie w ideach Polaków, którzy począwszy od XIV wieku, zajmowali się polityką — i zmyliło prostą drogę, którą naród iść był powinien. Analogiczne spostrzeżenie nasuwa nam się z powodu dążeń polskich w XVII i XVIII wieku, kiedy naród zamiast czerpać siły w sobie samym i własne zdolności rozwijać, utonął w admiracyi dla królewskiego absolutyzmu we Francyi. Warszawa chciała się wzorować na Wersal.

Ze wszystkich rodzajów literatury, literatura sarkastyczna była najbardziej obcą Słowianom. Wrodzona im gościnność, otwierając domowe wrota na rozcież cudzoziemcom, mimowoli popychała do admiracyi dla gości, dla obcych, a najdotkliwsze rozczarowania nie zdołały w tej mierze sprowadzić reakcyi. Swych rozczarowań wobec Zachodu nie wyrażali Polacy w żadnej epoce, ani w książkach, ani na scenie. Przedewszystkiem zaś nie oskarżali nigdy wielkich zagranicznych geniuszów literackich, rozumiejąc dobrze, że geniusz nie jest posłany tylko dla swego, ale dla wszystkich narodów. Prawda moralna oświeca podobnie jak promień słoneczny obydwie półkule, jedną po drugiej. Czyż nie widziano np. polskich i rossyjskich poetów bratających się w oczekiwaniu, że społeczeństwa ich pojednają się, gdy pojmą swoją zaszczytną misyę?.

Klęski wyrobiły owszem w Polakach niedowierzanie samym sobie, a przychylną skłonność do obcych. Kierunek ten umysłów odbił się w literaturze. Romansopisarze zajmują się tylko własnym krajem, wytykają tylko własne błędy, aby je poprawiać, obcych stawiając nieraz za przykład. Nasi najwięksi autorowie tworząc swe dzieła, po za granicami kraju, wznosili się z łatwością na najwyższe szczyty bezstronności. W XVIII wieku Krasicki, najsarkastyczniejszy nasz poeta, każe odbywać podróże szlachcicowi po krajach obcych, aby się w nich czegoś lepszego nauczył. Szydzi on z rzeczy powierzchownych, ale podnosi to, co jest godnem pochwały. Wybitną też jest cechą naszej literatury, że ośmiesza tylko małpowanie zagranicy, a nie samych cudzoziemców, uderza tylko na złe kopie, a nie na oryginały. Owszem, widzi w obcych raczej dobre, aniżeli złe strony. W najbardziej popularnym polskim poemacie tego wieku jedynym typem łotra — jest typ wynarodowionego Polaka. Nie znajdziesz zaś w tym poemacie jak tylko jedną postać rossyjską, a postać ta jest szczerze sympatyczną. Henryk Rzewuski malując sceny z konfederacyi Barskiej, podnosi prawie zabobonny szacunek ówczesnych Polaków dla pedanckiej trochę nauki wojskowej Francuzów XVIII wieku. Korzeniowski pisze komedyę pod t. *Żydzi*, w której przedstawia żyda pełnego szlachetności, a szlachcica niegodziwca.

Nasz przesąd — to wiara w Zachód, wiara, że ten Zachód, któremu winniśmy wszystkie przesądy naukowe, przyniesie nam także humanitarny postęp. Nasza wiara w Zachód przetrwała wszystkie nasze rozczarowania.

Zasady międzynarodowego stowarzyszenia literackiego są nam dobrą wróżbą, gdyż poszanowanie własności literackiej nie jest w rzeczywistości niczem innem, jak poszanowaniem własności narodowej, a wolność myśli niczem innem, jak możnością rozwoju każdej innej wolności. Miejmy nadzieję, że się wkrótce nad Dunajem spełni to, czego przykład widzimy na przestrzeni od źródeł Renu aż po stopy Alp, to jest w Szwajcaryi — próbę braterstwa różnorodnych szczepów, dokonującego się przez wolność, przez wykorzenienie wzajemnych przesądów i podniesienie tego, co te szczepy mają najlepszego.

Piękne to było słowo, które wyrzekł umierając wielki wojownik naszego wieku, że jak długo się będą biły narody w Europie — tak długo będzie wojna cywilna. Oby jak najprędzej nadszedł ten dzień, w którym wszystkie narody europejskie będą stały naprzeciw siebie, tak jak dzisiaj prowincye kraju o jednej narodowości: dawniej nieprzyjazne sobie i przesądami poprzedzielane, dzisiaj bliskie sobie, bo przesądy znikły z czasem przed miłością ojczyzny. Przesądy też przedzielające narody jednego kontynentu — muszą także zniknąć! A niemałą to będzie zasługą naszego międzynarodowego stowarzyszenia literackiego, że się przyłożyło do tej wielkiej pracy.

OSTATNIA POCZTA

Na dzisiejszem dziewiątem posiedzeniu Sejmu Marszałek zawiadomił Izbę, że udzielił krótkiego urlopu p. Janowi hr. Tarnowskiemu i że komisya naftowa ukonstytuowała się, wybierając przewodniczącym p. Łukasiewicza a zastępcą p. Gorajskiego.

Poseł Skałkowski złożył do laski projekt ustawy, zmierzającej do ułatwienia łączenia drobnych gruntów włościańskich w kompleksy tabularne.

Komisarz rządowy odpowiada obszernie i wyczerpująco na interpelacyę p. Janowskiego w sprawie aresztowania nauczyciela ludowego Mirona Sawickiego, jako podejrzanego o kolportowanie między ludem zakazanych broszur ruskich.

Sprawozdanie Wydziału krajowego w sprawach przemysłu domowego i drobnego odesłano bez dyskusyi do komisyi kultury krajowej.

Komisya prawnicza wnosi przejście do porządku dziennego nad wnioskiem p. Ohrymowicza w przedmiocie utworzenia sądu powiatowego w Borysławiu, co bez dyskusyi uchwalono.

Komisya edukacyjna wnosi wezwanie do Rządu, aby kosztem państwa utworzył wydział medyczny przy uniwersytecie lwowskim.

Po przemówieniach za wnioskiem rektora uniwersytetu lwowskiego p. Piętaka i sprawozdawcy p. Wojciecha hr. Dzieduszyckiego, wniosek komisyi jednomyślnie przyjęto i przystąpiono do uzupełnienia komisyj uszczuplonych przez rezygnacyę posła Hausnera.

Z powodu pogłosek, iż Austryo-Węgry, Niemcy i Rossya miały przedsięwziąć w Bernie wspólne, czy też identyczne kroki w celu spowodowania rządu szwajcarskiego, aby nie dozwolił na zebranie się socyalistycznego kongresu międzynarodowego, *Fremdenblatt* w artykule komunikowanym mówi: „Mamy wszelkie powody do mniemania, że doniesienia tego rodzaju opierają się wyłącznie na kombinacyach. W żadnym atoli razie, jak o tem możemy zapewnić jak najkategoryczniej, rząd austro-węgierski nie wziął udziału w podobnym kroku.“

Jutro przyjeżdża do Wiednia król saski. Dzienniki donoszą, że dostojny gość będzie przyjmowany uroczyście.

Większa część obradujących sejmów krajowych przekazała już kwestyonaryusz rządowy o reformie administracyjnej osobnym komisyom z poleceniem złożenia sprawozdania w jak najkrótszym czasie. Klub czeski sejmu praskiego odrzucił referat komisyi administracyjnej, przychylny zapatrywaniu rządowemu, i polecił tej komisyi wygotowanie nowego elaboratu w tym kierunku, iż reforma administracyjna ma należeć do kompetencyi sejmu i jemu powinna być zostawioną. W sejmie tyrolskim stała wczoraj na porządku dziennym sprawa szkolna. Sejm ten ma być zamknięty w przyszłym tygodniu. Sejmowi vorarlbergskiemu przedłożono onegdaj rządowy projekt ustawy o urządzeniu powiatowych towarzystw rolniczych i krajowej rady kultury.

Hr. Belcredi złożył wczoraj w ręce Najj. Pana przysięgę jako prezydent trybunału administracyjnego.

Onegdaj znowu trzech deputowanych z obozu wiernokonstytucyjnego składało sprawozdania wyborcom. Dr. Herbst przemawiał w Warnsdorf, dr. Russ w Chomutowie, dep. Reschauer w Nidek (Neudek) i Slavkowicach (Schlaggenwald). Wszyscy ci mowcy obracali się w kółku znanych frazesów, nie oszczędzali swych przeciwników politycznych, zachęcali do opozycyi przeciw obecnemu gabinetowi i kładli ostatecznie nacisk na stanowisko narodowe Niemców.

Deput. Lienbacher oświadczył na zebraniu katolickiego stowarzyszenia ludowego w Salzburgu, że nie myśli o cofnięciu wniesionego przez siebie w izbie deputowanych wniosku szkolnego, gdyż nie jest to jego osobisty wniosek, lecz całej prawicy.

Do dzienników wiedeńskich donoszą z Pragi o nowem postanowieniu cesarskiem, zmieniającem częściowo reskrypt z 11. kwietnia. Reskrypt ten powoływał do życia wydziały filozoficzne i i prawne na czeskim uniwersytecie od 1go października. Gdy jednak przedłożenia rządowe w tej sprawie nie były jeszcze traktowane konstytucyjnie, przeto najnowsze rozporządzenie cesarskie zarządza, aby otwarcie tych Wydziałów zostało wstrzymanem aż do załatwienia powyższych przedłożeń. Reskrypt ministerstwa oświaty zawiadomił senat akademicki o tem cesarskiem rozporządzeniu.

W Pradze odbyło się onegdaj pierwsze walne zgromadzenie austryackiego Stowarzyszenia notaryuszów. Zagajał zebranie notaryusz z Pragi i deputowany do Rady państwa Trojan, rozwijając cele stowarzyszenia notaryuszów i podnosząc w końcu okrzyk na cześć Najj. Pana, który zgromadzeni wznieśli w językach niemieckim, czeskim, polskim i włoskim. Zebranie załatwiło szybko porządek dzienny i przyjęto wszystkie punkta programu, niemniej statuta według projektu zatwierdzonego przez rząd. Następnie dokonano wyboru deputacyi centralnej, i dzież wydziałów prowincyonalnych. Z Galicyi wybrano do deputacyi centralnej p. Madejskiego. Przyszłe walne zgromadzenie odbędzie się w Wiedniu.

Izba niższe nowo otwartego sejmu węgierskiego ma się jutro ukonstytuować. W Izbie wyższej odczytano onegdaj Najwyższy reskrypt mianujący hr. Mailatha prezydentem, Władysława Szögyenyego wiceprezydentem tej izby.

Klub stronnictwa liberalnego ukonstytuował się przedwczoraj wybierając na wniosek prezesa gabinetu Tiszy, deput. Vigselyiego pierwszym swym prezesem.

Z Petersburga telegrafują do *Kuryera Warszawskiego*, że na giełdzie tamtejszej otrzymano wiadomość, iż układy prowadzone z bankierami zagranicznymi w sprawie zrealizowania obligacyj drogi żelaznej dąbrowsko-dembilińskiej zostały pomyślnie ukończone.

J. I. Kraszewski ogłosił w *Presse* obronę zachowania się polskich członków kongresu literackiego w Wiedniu w sprawie Czernyszewskiego. Występowali oni z tej zasady, że uchwała kongresu raczej zaszkodzić mogła niż dopomódz skazanemu, dla którego Polacy mają współczucie w nieszczęciu, chociaż nie mogą sympatyzować z głoszonemi przez niego zasadami. Sam Kraszewski nie był obecny na tem posiedzeniu, lecz zgadza się ze złożonem oświadczeniem, iż Polacy w dyskusyi nad tym wnioskiem udziału brać nie mogli, oraz sądzi, iż powinni byli wyraźnie to oświadczyć.

Według telegramu z Berlina, władze W. Księstwa Poznanskiego rozwijają z polecenia rządu wielką energię dla stłumienia agitacyi socyalistycznej, pojawiającej się w tej prowincyi. Dokonane rewizye wykazały konieczność dalszych aresztowań. Oprócz Stanisława Mendelsohna, zamieszkałego niegdyś w Genewie, ujęty został także w Bydgoszczy Polak, Włodzimierz Truszkowski, który od czasu procesu krakowskiego uczęszczał na uniwersytet w Bernie, a wraz z nim jakaś studentka berneńska, której tożsamość nie mogła być dotąd sprawdzona. Aresztowano także 10 robotników, którzy należeli do spisku i oddano wszystkich sądowi.

Berlińska *Tribüne* zapowiada bliski upadek hr. Ignatiewa, zaś list petersburski do *Nord Allg. Ztg.* zapewniaia, że hr. Ignatiew posiada zupełne zaufanie cara.

W Petersburgu ukazał się nowy numer pisma tajemnego *Narodnaja Wola*.

Według telegramu *Presse* car wkrótce stale zamieszka w Petersburgu.

Jako powód podróży posła rossyjskiego w Berlinie Saburowa do Paryża podanem zostało, że poseł zamierza wydać w Paryżu dzieło o swoich zbiorach archeologicznych. Wyjaśnienie to nie znajduje wiary w dziennikach, ponieważ nie tłómaczy pospiesznej wycieczki rossyjskiego dyplomaty do Londynu.

Według nowego organu *Berl. Polit. Nachr.* dziennik *Gołos* został ułaskawiony i wkrótce zacznie wychodzić.

Poseł Schlözer, który onegdaj odpłynął parowcem *Herder* do Nowego Jorku, ma powrócić w listopadzie i udać się ponownie w nadzwyczajnej misyi do Rzymu.

W tych dniach spodziewają się ogłoszenia nominacyi ks. Koppa na biskupa w Fuldzie. Ks. Kopp urodził się r. 1837 w Duderstadt, chodził do szkół i odbył studya teologiczne w Hildesheim, święcenia kapłańskie otrzymał r. 1862. W cztery lata później został asesorem biskupiego wikaryatu generalnego w Hildesheim, r. 1872 otrzymał godność kanonika a wkrótce potem kapituła hildesheimska obrała go swym wikaryuszem generalnym.

Dnia 25 b. m. odbył się w Hanowerze walny zjazd członków stronnictwa narodowo-liberalnego. Przewódca tej partyi p. Bennigsen miał dłuższą mowę, która była jednak tylko parafrazą ostatniej odezwy wyborczej ogłoszonej przez tę partyę. O układach kościelno-politycznych powiedział Bennigsen, że ks. Bismarck nie ma wcale zamiaru czynić ustępstw, któreby usunęły zupełnie ustawodawstwo majowe, że jednak system „włady dyskrecyonalnej“, którą książę zamierza wprowadzić w zastosowanie, może osłabić znacznie walkę kościelną.

Wiadomości z Tunisu są ciągle skąpe a niezbyt pocieszające. W samem mieście obawiają się zajęcia przez Francuzów, co mogłoby doprowadzić do krwawego starcia. W okolicy miasta w odległości kilku mil nie ma żadnego bezpieczeństwa. Pod Minter oddział jazdy idący z Manuba został napadnięty przez 800 jezdnych powstańców i prawie zupełnie zniszczony. W okolicy Suzy pułkownik Moulin pobił bandę arabską, złożoną z 500 jezdnych i 1000 pieszych, bitwa jednakże była bardzo krwawa i połączona ze znacznemi stratami. Prawie wszystkie plemiona północno-tunetańskie, które się poddały podczas pierwszej wyprawy, chwyciły obecnie za broń.

Z Tulonu donoszą, że statek pancerny *Thetis* znajdował się w niebezpieczeństwie zatonięcia w porcie, ponieważ zapomniano zamknąć otworu dopuszczającego wodę. Natychmiastowy ratunek zapobiegł katastrofie.

Parnellowi w niedzielę wieczór wyprawiono wielką owacyę z powodu powrotu do Dublina. Powóz agitatora ciągnęły tłumy, następnie wręczono mu adres. Parnell w odpowiedzi wzywał ludność, aby nie ustawała w domaganiu się odrębności.

Telegram z Dublina donosi, że na odbytem w d. 28 zgromadzeniu biskupów katolickich Irlandyi powzięto kilka rezolucyj, a między niemi: iż należy napominać dzierżawców, aby popierali wykonanie ustawy agraryjnej, równocześnie zaś ostrzegać ich przed udziałem w tajnych spiskach i w krokach gwałtownych, tudzież w środkach postrachu. W końcu narad uchwalono rezolucyę żądającą ułaskawienia więźniów politycznych.

Zjazd króla hiszpańskiego z portugalskim, oznaczony pierwotnie na dzień 16 października, odłożony został na dzień następny, z powodu przypadających w d. 16 października urodzin królowej portugalskiej. Spotkanie nastąpi w miasteczku Ferie. Król portugalski nie uda się następnie do Madrytu, jak pierwotnie przypuszczano.

O przesileniu ministeryalnem w Belgradzie donoszą, że książę Milan pragnie stanowczo utrzymać dotychczasowy gabinet i stara się doprowadzić do porozumienia pomiędzy ministrami Piroczanacem i Mijatowiczem. Zdaje się jednak, że ten ostatni zatrzyma tylko wydział spraw zagranicznych a wydział skarbu odstąpi komu innemu; kandydat do tej teki jednakże nie jest dotąd wiadomy.

Król grecki w niedzielę o północy wyjechał w podróż do nowych prowincyj. W orszaku króla znajduje się prezes ministrów Konduriotis. We środę rano król miał przybyć do Arty.

Z wyspy Krety donoszą, że panują tam ciągle morderstwa i rabunki, tak że Porta była zmuszoną wysłać wojsko na wyspę a szczególniej do Rethymos.

Skazani w procesie o zamordowanie Abdul-Azisa umieszczeni są, jak donosi korespondent stambulski *Augsburger Allg. Ztg.*, w koszarach w Taif. Dwaj szwagrowie sułtana mają być bardzo pognębieni, Nuri-Osman dostał zupełnego obłąkania. Mahmud ciągle płacze, przeciwnie Midhat basza jest wesoły i spokojny. W d. 22 b. m. rozeszła się w Konstantynopolu wieść o ucieczce Midhata, dotąd jednakże nie została potwierdzoną.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 29 września. *Pol. Corr.* donosi: Hr. Ryszard Belcredi objął dziś urząd prezydenta trybunału administracyjnego. W mowie wstępnej wyraził hr. Belcredi najpierw radość, że łaską Najj. Pana postawiony został na czele instytucyi, której znakomite siły urzędowe, a szczególnie zasłużony, niezapomniany poprzedni prezydent zjednał w ciągu pięciu lat uznanie i powagę, znaczenie i cześć w najszerszych kołach. Tem cięższy jest dla nowego prezydenta obowiązek zachowania i wzmacniania tej powagi, a tylko w ten sposób instytucya odpowie szlachetnym intencyom wspaniałomyślnego Monarchy, służyć będzie z pożytkiem państwu i uczci pamięć tego, który znakomitą działalnością, dążeniem do prawdy i ścisłego prawa, sławą okrył powagę prezydenta. Mowca prosi senat, aby z zaufaniem, światłą pomocą i poddaniem się wspierał go w spełnianiu misyi. Prezydent trybunału administracyjnego jest pod wielu względami tylko świadkiem światłej i sumiennej działalności innych, a do bezpośredniej ingerencyi często wcale nie jest powołany. Jest on żywiołem moralnym, który naprzód występuje i stanowi łącznik w zbawiennej akcyi, mianowicie w gorliwości urzędowej, w harmonijnem współdziałaniu i w dążeniu do sprawiedliwości, która wszystkich, szefa i członków ożywia. Można mieć rozmaite przekonania polityczne, ale tego obecnie nikt nie zapozna, że szlachetne usiłowania wytknęły sobie za cel nadanie etycznych kształtów idei prawa i nadanie prawu charakteru dobra ogólnego, wszystkim wspólnego. Wszyst-

ko zmierza do tego celu, zewsząd słychać głosy występujące przeciw błędowi w obronie prawdy i coraz żywszy odgłos znajdują te usiłowania. Usiłowanie to wiedzie pewnie chociaż powolnie do moralnego uszlachetnienia. Kto stoi zdala od walk politycznych, nie zapozna tego charakteru ludzkich usiłowań, powita go radośnie wszędzie, gdzie w pojedyńczych kreacyach przybrał kształty widome. Taką kreacyą jest trybunał administracyjny. Mowca podnosi wysokie moralne znaczenie trybunału administracyjnego, do którego zwrócić się mogą wszyscy pokrzywdzeni w prawach swoich orzeczeniami władz administracyjnych, któremu przypadło piękne zadanie pracować nad tem, aby interes publiczny pogodzony został z prawami jednostek przez ścisły i bezstronny wymiar prawa. Polityczne przekonania umilknąć muszą w tym przybytku sprawiedliwości, gdyż nie interes publiczny, lecz prawo w ustawie sformułowane jest rozstrzygającem dla tego trybunału. Gdzie swobodne uznanie władz administracyjnych rozstrzyga, nie ma trybunał prawa do ingerencyi. Niełatwem jest zadanie trybunału administracyjnego. Nie powinien on bowiem pod tytułem obrony prawa jednostek narażać publicznych interesów na niebezpieczeństwo, nie powinien w jakikolwiek sposób paraliżować funkcyj władz publicznych, lecz prawu i interesowi jednostek, stojącym zarówno pod opieką państwa, zapewnić zupełne uznanie przez słuszne i trafne tłómaczenie ustaw.

W końcu mowca prosił wszystkich o zaufanie i poparcie.

Wiedeń, 29 września. Najj. Pan powrócił dzisiaj z Buda-Pesztu.

Pol. Cor. donosi, że kapitan Lendl został w drodze dyscyplinarnej bardzo surowo ukarany z powodu zarówno niewłaściwego jak namiętnego i prowokacyjnego traktowania kwestyj politycznych w publicznym lokalu, a ponieważ pomieniony kapitan prosił tymczasem o uwolnienie go z wojska, której to prośbie nie można było odmówić, przeto odpadła sama przez się potrzeba zarządzenia przeciw niemu postępowania dyscyplinarnego, niemniej wydania decyzyi ze strony rady honorowej, czy ma mu być pozostawiony nadal charakter oficerski.

Celowiec, 29 września. Biskup Funder złożył przyrzeczenie, oświadczywszy wśród oklasków Izby, iż nie chce zajmować jakiegokolwiek wyjątkowego stanowiska przed innymi posłami.

Insbruck, 29 września. Sejm przyjął wnioski większości komisyi szkolnej wzywające rząd, aby na drodze konstytucyjnej działał w duchu zmiany państwowej ustawy szkolnej a to w ten sposób, by zostały zaprowadzone szkoły wyznaniowe, aby wychowanie religijne zostało uznane jako podstawa szkolnego ustawodawstwa ludowego, aby przyznane zostały kościołom, krajom, rodzicom prawa i wpływ przynależny na wychowanie i wykształcenie, aby Tyrolowi daną została możność uporządkowania spraw szkolnych i uregulowania stosunków prawnych nauczycieli w sposób odpowiedni. Tymczasem niechby rząd wydał administracyjne rozporządzenie, celem zaradzenia choćby w części obecnym wielce niedogodnym stosunkom.

W ciągu rozpraw generalnych oświadczył Namiestnik, że ze względu na to, iż rozprawy nie wykazały żadnego momentu, w którymby poruszono szczegółowo działalność szkół lub czynności nauczycieli, reprezentant rządowy nie ma żadnego powodu do określenia stanowiska rządu wobec wniosków komisyi. Z oświadczenia tego jednak nie należy wnioskować, jakoby rządowi była obojętną sprawa szkolna.

Petersburg, 29 września. Car odbył wczoraj siedmiogodzinny przegląd okrętów przybyłych z Oceanu i morza Śródziemnego i wyraził uznanie precyzyi, z jaką odbywały ewolucye.

Według *Journ. de St. Pet.* radca finansowy Thoernen uda się w przyszłym tygodniu do Konstantynopola dla prowadzenia układów z Portą o odszkodowania wojenne.

Cattaro, 30 września. (*Tel. pr.*) Generał Rodich kierować będzie osobiście zaprowadzeniem instytucyi obrony krajowej w Krywoszy.

Bononia, 30go września. Kongres geologów uchwalił wykonać w Berlinie generalną kartę opracowaną przez pięciu geologów, reprezentantów Anglii, Francyi, Włoch, Austryi i Rossyi, którym przewodniczyć będzie geolog niemiecki.

Paryż, 30 września. (*Tel. pr.*) Według obiegających wieści czynią się kroki celem skombinowania nowego gabinetu, w którego skład weszliby prezydenci Izby deputowanych i senatu. Gambetta objąłby przewodnictwo gabinetu, Leon Say tekę spraw zewnętrznych lub skarbu, Ferry tekę spraw wewnętrznych, Freycinet wojny lub sprawy zewnętrzne. Zdaje się, że w ten sposób złożony gabinet wszedłby w urzędowanie dopiero po Nowym Roku.

Paryż, 30go września. Generał Sausier telegrafuje: Pułkownik Laroque pobił dnia 28 b. m. pod Kef silny oddział powstańców.

Bukareszt, 30 września. Przybył tu wczoraj książę Napoleon a dziś odjechał do Wiednia.

Konstantynopol, 30 września. Reprezentaci wierzycieli tureckich przyjęli w zasadzie kontrolę Porty przy nowej administracyi pośrednich podatków, a w poniedziałek obradować będą nad składem rady administracyjnej, do której wejść mają dwaj Anglicy, jeden Francuz, jeden Niemiec, jeden Austryak i jeden reprezentant banków galackich.

Wszyscy posłowie z wyjątkiem Nowikowa otrzymali polecenie wejścia w obrady nad kwestyą haraczu bułgarskiego. Nowikow usunął się od obrad aż do nadejścia instrukcyj.

Rzym, 30 września. Depesza włoskiego konsula w Melbourne nie podaje pozytywnych doniesień o losach włoskiego okrętu transportowego *Europa*. Wiadomość o rozbiciu się tego statku przywiózł okręt pewien do Coltown, zkąd ją telegrafowano konsulowi.

Hrabia Campello, kanonik watykański, który przeszedł na protestantyzm, ogłosić ma dziś autobiografię jako usprawiedliwienie swego odszczepieństwa. Campello utrzymuje, że go zmuszono do zawodu duchownego, którego obowiązki mimo to punktualnie spełniał. (Z świadectw bardzo wiarygodnych osobistości a nawet własnych braci apostaty zupełnie co innego się pokazało — *Red.*) Dalej utrzymuje Campello, że skłoniły go do apostazyi stosunki rzymskiego kościoła i fakt, że papież wzbrania się pojednać z zjednoczoną Italią. Odstępca przesłał tę swoją autobiografię papieżowi, kardynałom, prałatom, dyplomatom i przełożonym zakonów.

Stan kardynałów Borromeo i Moretti polepszył się.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 29 września 1881, godzina 2 m. 35. Losy kredytowe 179·—. Węg. akcye kredyt. 36·—. Akcye anglo-austr. 161·—, Akcye banku Union 153·—, Akcye kolei Karola Ludwika 325 50, Akcye kolei północnej 236·—, Akcye kolei południowej 158·—, Akcye kolei Alföld. 176·—, Akcye kolei Elżbiety 217·—, Akcye kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 181 50 Akcye kolei węg północno-wschodniej 168·—, Wiedeńskie losy 134·50, Akcye kolei Rudolfa —·—, Akcye kolei Albrechta —·—, Węgierskie obligacye państwa w złocie 96·75, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne 101·—, Losy regulacyi Cissy 113·10, Losy tureckie 2·—, Węgierska renta 118·30, Akcye banku związkowego 144·70, Akcye banku obrotowego —·—, Akcye kolei węgiersko-galicyjskiej —·—, Akcye kolei państwowej —·—, Rubel papierowy 1 26¼, Węgierskie losy 123·75, Marka niemiecka —·—. Usposobienie pomyślne.

Wiedeń, 29 września 1881, godz. 5 min. 12 Akcye kredytowe —·—, Anglo-Austryackie —·—, Unionsbank —·—, Kolei Karola Ludwika —·—, Południowa —·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z r. 1860 —·—, Napoleondor —·—, Rubel papierowy —·—. Usposobienie —.

Wiedeń, 30 września 1881, godzina 10 m. 50. Akcye kredytowe 369·50, Anglo-Austr. 160·50, Akcye banku Union 152·20, Kolej Karola Lud. 326·50, Południowa 162·—, Renta papierowa —·—, Galicyjskie listy zastawne —·—, Galicyjskie obligacye indemnizacyjne —·—, Galicyjski bank rustykalny —·—, Losy z roku 1860 —·—, Napoleondor 9·34½. Rubel papierowy 1·26¼. Usposobienie pomyślne.

Telegramy zbożowe z d. 29 września. Wiedeń: Pszenica za 100 kilogr. 12.50 do 13·— zł., żyto 9·40 do 9·80 zł., jęczmień —·— do —·— zł., kukurudza —·— do —·— zł., owies —·— do —·— zł., okowita pr. 10.000 liter procent 39·25 do 39·50 zł. Buda-Peszt: Pszenica 100 kilogr. (na jesień) 12 60 do 12·65 zł., rzepak (sierpień—wrzesień) —·— do 13.50 zł. — Berlin: Pszenica żółta (na lipiec). 238·— m., żyto —·— m., spirytus 60·— m., olej rzepakowy 53·70 m., — Szczecin: Pszenica —·—, rzepik —.—. — Paryż: mąki 159 kilogr. 68·— fr., olej rzepakowy 78·75 fr., spirytus —·— fr. — Wrocław: Pszenica —·—, żyto ——, owies —.—, spirusy ——, kukurudza —.—. Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: **Władysław Łoziński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne.

z dnia 30 września 1881 o godzinie 7 rano.

Barometr 745.57mm. Psychrometr suchy + 1.5°C. Psychrometr wilgotny + 0.6°C. Prężność pary 4 3mm. Wilgoć 83%. Zachmurzenie 9. Wiatr W1. Ozon 7.

Temperatura powietrza + 1.2°R.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziom morza 771.97mm.

Przyjechali do Lwowa.

dnia 30 września 1881.

Hotel George'a.

W Wolański z Rzepiniee. L Delannoy z Paryża. H Cormette z Paryża

Hotel Europejski.

Pp. hr. Łubieński z Krakowa. D Bołos Antoniewicz z Bukowiny. A. Truskolawski z Pobiedna. Dr. M. Fräckel z Czerniowiec. A Gasparski z Manastyrzysk.

Hotel Angielski.

Pp. I. Bogdanowicz z Król pol. A. K Janocha z Obertyna T. Smolnicki z Młynisk M. Sierpiński z Król. pol

Hotel Warszawski.

Pp. K. Winiarski z Koropca. M. Winiarski z Koropca. A. Smoleński z Szowska. F. Kahane z Bigu-zki.

Hotel Krakowski.

Pp. Dr A. Galisiński z Stanisławowa. W. Starzewski z Brodów. A. Pankiewi z z Manastyrzysk.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów dnia 28 września 1881

	płacą (w wal. austr.)	żądają (w wal. austr.)
1. Akcye za sztukę (bez kupona).		
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	322 —	325 —
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	180 50	183 50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	308 50	312 —
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	258 —	262 —
2. Listy zast. za 100 zł. (bez kupona bieżącego)		
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	101 50	102 50
„ „ „ 4 pr. w. a.	96 70	97 .0
„ „ „ 5 pr. okresowe	101 50	102 50
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	102 50	103 50
„ „ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	102 80	103 80
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6 pr. w. a.	102 25	104 —
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. roln. kred. Zakład dla Gal. i Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 —	94 —
4. Obligi za 100 złr.		
Indemniz. galic. 5 prc. m. k.	100 50	101 50
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	102 75	104 25
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	103 —	104 25
5. Losy miasta Krakowa	19 50	21 50
„ „ Stanisławowa	24 50	26 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 53	5 62
Dukat cesarski	5 54	5 63
Napoleondor	9 30	9 40
Półimperyał	9 59	9 69
Rubel rossyjski srebrny	1 50	1 65
„ „ papierowy	1 25½	1 27
100 marek niemieckich	57 25	58 —
Srebro	99 50	100 50
Kupony w srebrze	99 25	100 25

Kurs giełdy wiedeńskiej

z dnia 26 września 1881.

1. Dług państwa:	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.		
maj-listopad	77.20	77.35
luty-sierpień	77 20	77.35
Jednolity dług państwa w srebrze		
styczeń-lipiec	78.—	78.15
kwiecień-październik	78.05	78.20
Losy z roku 1854 po 250 zł. m. k.	123.50	124.50
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 5 pr.	131 40	131.70
„ „ 1860 po 100 zł. 5 pr.	133 —	133.5
„ „ 1864 po 100 zł.	172.5	173.—
„ „ 1864 po 50 zł.	170 75	171.25
Renty Com. po 42 lir. austr.	29.50	30.—
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5 prc.	143.50	144.—
Austr. Asyg. skarb. zwrotne 1882 5 pr.	100 75	101.25
Renta papierowa 5% z r. 1881	94 65	94.80
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	94 95	95.10
2. Obligacye indemn. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)		
Czech	104.50	105.—
Bukowiny	100.50	101.50
Galicyi	101 —	101 50
Niższej Austryi	105.50	106 50
Siedmiogrodu	97 50	98 50
Węgier	98 75	99 75
3. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	162.—	162.25
Inst. kred. dla handlu po 160 złr.	365.50	365.75
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	860 —	870.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.—	—.—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 złr.	—.—	—.—
Banku austro-węgiersk. a. 600 złr.	833 —	835 —
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—.—	—.—
Aust. Tow. żeglugi par. dun. po 500 zł. m. k.	591.—	593 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. „	217.—	217 75
Kol. Preszow-Tarn. (w s.) a 200 zł.	—.—	—.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2368. —	2373 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	323 —	323.50
Lwow. Czern. kolej po 200 zł. wa. w sr.	181 75	182.25
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. mk.	358.25	358.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	157.90	158.10
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	168.—	168 50
4. Listy zastawne losowan.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 5 pr. w sr.	100 10	100.50
„ „ „ „ premiowe po 3%	103.50	104 —
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	—.—	104 50
„ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	106 75
„ „ „ „ w 36 l. 5½ pr.	99 —	—.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proct.	96 60	—.
„ „ „ „ „ po 5 proct.	101 —	101 75
„ „ „ „ „ po 5 proct w 37 latach zwrotne	101.—	101.75
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.50	103.—
Gal. Zakł. kred. włośc. po 6 pr.	103.—	103 75
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	101 05	101.25
Węg. Tow. ziem. akc. po 5½ proc.	100.—	100.50
„ Zakł. kr. ziems. po 5½ proc.	102 25	102 75
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	4 25	94 75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	93.—	93.50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105.50	106.50
„ „ po 100 zł. w. a.	101.75	102.25
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 4½ pr.	99.75	100.—
Kol. Lwow.-Czer.-Jass. III emis. a 300 złr. 5 proc. w srebrze z r. 1865	94.25	94.75
z r. 1867	99.—	99.25
z r. 1868	95.75	96 25
z r. 1872	94.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 złr. 5 pro. w sr.	92 20	92 50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	179 —	179 50
Clarego po 40 zł. m. k.	40 —	40 35
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	113.—	113.50
Keglevicha po 10 zł. m. k.	16.75	—.—
Losy miasta Krakowa	20.50	—
Pożyczka miasta Lubiany po 20 zł.	23 50	24 —
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a	40.50	41 50
Palfiego po 40 zł. m. k.	37.75	38.25
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa	21. —	22 —
Salma po 40 zł. m. k.	51.—	52. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	48 25	48.75
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.40	25 80
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	127.50	128 50
„ „ po 50 zł. w. a	65.50	—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	30 50	31.
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	41.25	42. —
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 mark n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 mark w. p. n	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	117 95	118.15
Paryż za 100 fr	46.50	46.55
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5 61.—	5.63.—
„ pełnej wagi	5 62.—	5.64 —
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.36 —	9.37.—
Rossyjski imperyał	9.65 —	9.67. —
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	—.—	—.—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński

z dnia 28 września 1881.

	zł	ct
Jednolity dług państwa w banknotach	76	95
„ „ „ w srebrze	77	80
Renta w złocie	94	95
Losy pożyczki z roku 1860	131	50
Akcye banku austro-węgierskiego	830	—
„ „ kredytowego	366	75
Londyn	117	75
Srebro	.	—
Napoleondor	9	34 —
Dukat cesarski men.	5	60
100 marek niemieckich	57	65

6743 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 14751. Z dniem 1 października r. b. otwiera się c. k urząd pocztowy w Padwi (w starostwie Mieleckim), który załatwiać będzie posztę listową i przesyłkową jako też przekazy i pobrania do kwoty 200 zł. za pośrednictwem poczty osobowej kursującej pomiędzy Nadbrzeziem i Dębicą.

Okręg doręczań tego nowego urzędu pocztowego stanowią następujące miejscowości: Padew z Padwią górną i dolną (z okręgu doręczań poczty w Baranowie), dalej Babule, Czajkowa, Jaślany, Józefsdorf, Kemblów, Piechoty, Pluty, Wójkowa, Zachwiejów, Zarównia i Zadusznikі z Majdanem małym (z okręgu doręczań poczty w Mielcu).

Odległość Padwi do B ranowa wynosi 11, a do Mielca 14 kilometrów.

Co się niniejszem podaje do publicznej wiadomości.

Z c. k. dyrekcyi poczt.

We Lwowie dnia 15 września 1881.

(6743 3—3) **Kundmachung.** Z. 14751.

Mit 1 Oktober l. J. tritt im Orte Padew (politischer Bezirk Mielec) ein k k Postamt in Wirksamkeit, welches sich mit dem Brief- und Fahrpostdienste, dann mit dem Postanweisungs- und Nachnahme-Geschäfte (bis 200 fl.) befassen und seine Verbindung mittelst der durchpassirenden Personenposten Nadbrzezie-Dębica erhalten wird.

Den Bestellungsbezirk des neuen Postamtes bilden die Ortschaften: Padew mit Ober und Unter-Padew (aus dem Bestellungsbezirke des Postamtes Baranów), ferner Babule, Czajkowa, Jaślany, Josefsdorf, Kemblow, Piechoty, Pluty, Wójkowa, Zachwiejów, Zarównia und Zaduszniki mit Majdan mały (aus dem Bestellungsbezirke des Postamtes Mielec).

Die Entfernung von Padew nach Baranów beträgt 11, nach Mielec 14 Kilom.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Post Direction.

Lemberg am 15 September 1881.

(6858 4—3) **Konkurs.**

L. 6728 Posada prowadzącego księgę gruntową X. klasy rangi z przynależną płacą przy c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie, w razie przeniesienia przy innym sądzie obwodowym lub powiatowym w Galicyi wschodniej jest do obsadzenia.

Ubiegający się o posądę powyższą wniosą podania swe z wykazem uzdolnienia w myśl rozporządzenia ministeryalnego z 10 czerwca 1855 l. 101 dz. p. p. do prowadzenia ksiąg hipotecznych najdalej do 15 października 1881 do Prezydyum c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie.

Lwów dnia 23 września 1881.

(6773 3—3) **Edykt.**

L. 5782. Z imienia i nazwiska oraz miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców śp. Antoniego Łach w Toroszowie zmarłego powiadamia się iż pod dniem 19 lutego 1879 l. 1279 Towarzystwo zaliczkowe w Krośnie wniosło przeciw niemu Walentemu Grzybale, i Walentemu U banek z Odrzykonia pozew egzekucyjny w celu ściągnienia sumy 200 zł. w. a. i o pomoc sądową prosiło; dla niewiadomych z imienia i nazwiska oraz miejsca pobytu spadkobierców śp. Antoniego Łach ustanawia się kuratora w osobie Antoniego Kędrę z Toroszowki, któremu interesowani wszelkie środki obrony udzielić i do sądu się zgłosić winni ileże w przeciwnym razie sami za złe skutki winę sobie przypisać muszą.

C. k. Sąd powiatowy

Krosno dnia 16 sierpnia 1881.

(6800 3—3) **ЄДИКТЪ.**

Ч. 6674. Ц. к м. д сѹдъ повѣтовый въ Коломыѣ розписѹетъ лицитацію реальности Михаила Гнатюка пôдъ Ч. к. 11 въ Падикахъ на заспокоеніе претенсій общества рольничо-кредитового въ квотѣ 145 зар. 50 ц. в. а. въ 3 терминахъ т. е. 25 Октобрія, 29 Листопада и 29 Грѹдня 1881, кождого разѹ о 9 часѣ рано пôдъ слѣдѹющими ѹсловіями:

Цѣна выклична выноситъ 300 зар., а вадіюмъ 30 зар. в. а.

Прочій ѹсловія лицитацій якоже актъ оцѣненія можна въ здѣтной сѹдовой регистратѹрѣ переглянѹти

Коломыя дня 30 мая 1881.

6818 3—3) **ЄДИКТЪ.**

Ч. 4637 Ц. к. сѹдъ повѣтовий въ Ходоровѣ подае до пѹбличной вѣдомости, що на заспокоєне вѣрительности обшого рольничо кредитового Заведеня для Галиціи и Бѹковины въ квотѣ 300 зар. вал. аѹстр. примѹсова продажъ реальности пôдъ Чк. 49 въ Рѹдѣ положеной довжника Прокопа Пашка власной тѣла табѹларного не становлячой въ тѹтешнѣмъ сѹдѣ въ дорозѣ примѹсовой лѣцитаціи въ дняхъ: 14 Жовтня, 10 Падолиста и 14 Стѹдня 1881, кождимъ разомъ о 10 годинѣ передъ полѹднемъ зъ тою предпренятою застане, що на перших двохъ терминахъ реальнôсть тая тôлько за цѣнѹ виклични 600 зар в а., ако висше тойже, а на третôмъ терминѣ также низше цѣни выкличной спроданою бѹде

Закладъ виноситъ 10% цѣни шацѹнковой.

Решта варѹнковъ и актъ описаня и оцѣненя переглянѹти можна въ тѹс регистратѹрѣ.

Ходоровъ 29 Червня 1881.

(6794 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 9132. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie podaje do wiadomości, iż wdrożonem zostało postępowanie konkursowe do majątku Berla Schiffa w Tarnowie zamieszkałego a to do całego tak ruchomego, gdziekolwiek znajdującego się, jako też do nieruchomego majątku położonego w tych krajach, w których ustawa konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 D. P. P. z r. 1869 Nr. 1 obowiązuje.

Komisarzem konkursowym zamianowany został p. Antoni Gabryszewski c. k. adjunkt sądowy w Tarnowie, tymczasowym zaś zawiadowcą masy p. dr. Dr. Eliasz Goldhammer.

Celem potwierdzenia ustanowionego przez sąd lub przedstawienia innego zawiadowcy masy konkursowej i jego zastępcy tudzież obrania delegacyi wierzycieli wyznacza się posłuchanie na dzień 30 września 1881 o godzinie 4tej po południu w biurze komisarza konkursowego, na którym stawić się mają wierzyciele z dokumentami roszczenia ich wykazującemi.

Wszyscy do tej masy konkursowej jako wierzyciele jej roszczenia mający, chociażby nawet o takowe i spory wytoczonemi były, powinni takowe do dnia 15 grudnia 1881 stosownie do przepisów ustawy konkursowej unikając szkodliwych następstw tamże zagrożonych w sądzie zgłosić, i na posłuchaniu w dniu 10 stycznia 1882 o godzinie 10tej przed południem odbyć się mającem, do likwidacyi i do uporządkowania podać. Termin ostatni służyć ma zarazem jako termin do zawarcia ugody w § 68 u. k. przewidzianej, na który w tym celu wszyscy wierzyciele niniejszem zawezwanie otrzymują.

Zgłoszonym i na ogólnem posłuchaniu stawającym wierzycielom służy prawo przez wolny obiór w miejsce zawiadowcy masy jego zastępcy i członków delegacyi wierzycieli dotychczas urzędujących, powołać stanowczo inne osoby, w których pokładają zaufanie.

Dalsze ogłoszenia w toku tego postępowania konkursowego zamieszczane będą w dzienniku urzędowym „Gazety lwowskiej".

W Tarnowie dnia 15 września 1881.

(6824 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 11427. C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do publicznej wiadomości, że w celu zaspokojenia pretensyi masy konkursowej M. S. Wallersteina w kwocie 919 zł. z pn., publiczna przymusowa sprzedaż realności dłużnika Mendla Altberga pod l. 1195 w Tarnopolu położonej, w tutejszym sądzie na jednym terminie 21 października 1881 o 10 godzinie przed południem pod następującemi warunkami się odbędzie:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa realności w kwocie 3369 zł. 20 ct.

2. Wadyum wynosi 10 prc. wartości szacunkowej tj. 337 zł. w. a.

Tarnopol dnia 22 sierpnia 1881.

(6829 3—3) **Ogłoszenie.**

L. 229. C. k. Sąd powiatowy w Budzanowie ogłasza niniejszem, że celem zaspokojenia pretensyi Jakoba Leiby Struma w kwocie 50 zł. w. a. z pn., odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 30 września, 31 października i 30 listopada 1881, zawsze o godzinie 10 z rana publiczna sprzedaż przymusowa ¼ części realności Szlomy Gedali i Breiny Krampfów własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej pod l. 217 w Budzanowie położonej na 100 zł. ocenionej z tem że ta część realności na pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę szacunkową na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 10 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Budzanów dnia 15 sierpnia 1881.

(6837 3—3) **Edykt.**

L 2028 C. k. Sąd powiatowy w Skałacie wzywa wszystkich wierzycieli dnia 23 stycznia 1881 w Kaczanówce zmarłego Iwana Perec, aby dnia 30 września 1881 w tutejszym sądzie się jawili i swe wierzytelności zgłosili jako też płynność i wykonalność tychże wykazali, gdyż w przeciwnym razie niezgłaszający się wierzyciele po wyczerpaniu spadku na zaspokojenie innych wierzytelności nie będą mieli do tegoż spadku żadnej pretensyi.

Skałat dnia 31 sierpnia 1881.

6838 3—3) **Edykt.**

L. 1805. W c. k. Sądzie powiatowym w Sądowej Wiszni odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 74 w Arłamowskiej Woli położonej, ciała tabularnego niestanowiącej spadkobierców Dmytra i Mikołaja Ileczko własnej, celem zaspokojenia sumy 14 zł. w. a. z pn. w trzech terminach a to: dnia 28 września, 26 października i dnia 23 listopada 1881, zawsze o godzinie 10tej przed południem.

Cena wywołania 105 zł.

Wadyum 10 zł. 50 ct. w. a.

Bliższych szczegółów można w tusądowej registraturze zasięgnąć.

Z c. k sądu powiatoweg.

Sądowa Wisznia dnia 20 czerwca 1881.

(6834 3—3) **Edykt.**

L. 4565. C. k. sąd powiatowy w Kutach podaje do wiadomości publicznej że na dniu 14 października, 18 listopada i 22 grudnia 1881 odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności pod N. 266 w Starych Kutach położonej niestanowiącej tabularnego ciała, należącej do Iwana Duczuka i na 415 zł. sąd wnie ocenowanej w celu zaspokojenia pretensyi Altera Stettnera w kwocie 21 zł. z pn. a to przy 1 i 2 terminie za cenę szacunkową lub wyżej przy 3 zaś terminie i niżej tejże.

Wadyum wynosi 41 zł. 50 ct. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych tudzież protokóły zastawniczego opisania i oszacowania przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Kuty dnia 29 lipca 1881.

(6852 3 3) **Ogłoszenie.**

L. 1834. C. k. sąd powiatowy w Budzanowie wzywa nieznajomego właściciela cielęcia ukradzionego przez Dmytra Sienieckiego, aby się w przeciągu roku licząc od trzeciego ogłoszenia tego edyktu tu zgłosił i swe prawa własności do kwoty 12 zł. 45 ct, uzyskanej ze sprzedaży cielęcia w tusądowym depozycie karnym przechowanej pod rygorem §. 379 p. k. wykazał.

Budzanów dnia 20 września 1881.

(6857 —3) **Obwieszczenie.**

L 25066. Mianowany reskryptem Wysokiego c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 20 lipca 1881 l. 9812 c. k. notaryuszem w Brodach p. Karol Seeliger złożył na dniu 20 września 1881 przysięgę służbową i urzędowanie swe może rozpocząć.

Z c. k wyższego sądu krajowego

Lwów dnia 24 września 1881.

(6734 3—3) **Edykt.**

L. 4057. C. k. Sąd powiatowy w Jaśle przeprowaozi publiczną sprzedaż połowy realności pod Nr. 114 i połowę gruntu pod Nr. rep. 169 w Dębowcu położonych, Antoniego Pykosza własnych na zaspokojenie wierzytelności Aleksandra Sochackiego w sumie 450 złr. zpn, w trzech terminach; dnia 25 listopada, 1881 8 stycznia i 12go lutego 1882 o godzinie 10 rano w gmachu sądowym. Cena wywołania 905 zł. aw. — Wadyum 90 zł. 50 kr. w. a. Protokóły zastawniczego opisania i oszacowania tudzież reszta warunków licytacyjnych w sądzie do przejrzenia.

Jasło dnia 11 października 1880.

(6795 3—3 **Edykt.**

L. 7936. C. k. sąd powiatowy w Jarosławiu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności masy spadkowej Antoniny Kulińskiej w kwocie 612 złr 15 ct. w. a. odbędzie się w tut. c. k. sądzie powiatowym w dniach 28 października, 30 listopada i 30 grudnia 1881 każdym razem o godzinie 10 rano publiczna przymusowa sprzedaż w drodze licytacyi sumy 2400 złr. w stanie biernym realności pod l. c. 157 m. i 141 na głęb. przedm. w Jarosławiu położonych, na rzecz dłużniczki Rozali Adamskiej intabulowanej, przy których pierwszych dwóch terminach suma ta tylko za cenę wywołania t jest za kwotę 2400 złr. z pn, przy trzecim zaś za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Wadyum wynosi 240 zł. w. a.

Bliższe warunki mogą być w tut. sąd. registraturze przejrzane.

Dla niewiadomych wierzycieli i dla tych, którymby uchwała ta doręczoną być nie mogła ustanawia się kuratora w osobie adw. Dr. Gottliba z substytucyą adw. Dr. Ruczki z Jarosławia

Jarosław dnia 3 sierpnia 1881.

(6799 3—3) **Edykt.**

L. 6226 C k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem z miejsca pobytu niewiadomego Jana Danka, że uchwałą z dnia 31 grudnia 1881 l. 17856 zezwolono na wykreśl nie prawomocnej odmownej uchwały z dnia 27 stycznia 1870 l. 1189 w stanie biernym realności Nr. 172 w Tarnowie Zawale ut Dom 13 pag. 124 n. 2 on. na rzecz jego zanotowanej, że dlań adw. dr. Buś kuratorem zamianowanym został.

Zalecamy tedy Janowi Dankowi, by celem użycia środków prawnych informacyi potrzebnej swemu kuratorowi udzielił, lub pełnomocnika swego sądowi wskazał.

W Tarnowie dnia 2 czerwca 1881.

(6768 3—3) **Edykt.**

L. 5949. W skutek przyzwolenia sądu obwodowego w Tarnopolu z 21 czerwca 1881 l. 8613 uznaje się Leona Lewczuka z Jagielnicy marnotrawcą, dodając mu kuratora w osobie Feliksa Teśluka z Jagielnicy.

C. k. sąd powiatowy.

Czortków 29 czerwca 1881.

(6725 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 6323 C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza że na zaspokojenie wierzytelności zakładu kredyt. włośc. przeciw Michałowi, Nastce i Annie Potocznym w kwocie 356 zł. 69 ct., w dniu 4 listopada 1881 o godz. 10 rano, w kancelaryi tut. sądu, publiczna sprzedaż realności pod l. 75 w Starzawie położonej, z ceną wywołania 750 zł. a zakładem 75 zł, przeprowadzoną będzie. Na tym terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązanym będzie połowę ceny kupna w 30 dniach po prawomocności aktu licytacyi, a resztę w dalszych w 30 dniach.

Resztę warunków wolno w tut. sądowej registraturze przeglądnąć.

Kuratorem wierzycieli ustanowiono Antoniego Richtera z Dobromilę.

Dobromil dnia 2 września 1881.

(6807 3—3) **Edykt.**

L. 34590. C. k. Sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia 5 rat pożyczkowych po 906 zł. 25 ct. i reszty kapitału 24705 zł. 54 ct. z pn. odbędzie się w tymże sądzie na dniu 14 grudnia 1881, 12 stycznia i 26 stycznia 1882 każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa licytacya dóbr Wola Wysocka wedle Dom. 175 pag. 269 n 44 haer. Dawida Madfes i folwarku Sobieszczyzna wedle Dom. 512 pag. 91 n 1 haer. Piotra Müllera własnych, w powiecie Żółkiewskim położonych, na rzecz c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego a na których to terminach majętności powyższe tylko wyżej ceny wywołania 75560 zł. lub przynajmniej za tę cenę sprzedane zostaną.

Wadyum wynosi 7555 zł., resztę warunków i wyciąg tab. w t. s. registraturze przejrzeć lub odpisać można, nareszcie że dla wierzycieli, którzyby po dniu 28 czerwca 1881 prawo hipotki na rozpisanych dobrach nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, ustanowiony został kurator w osobie adwokata Dra Krówczyńskiego z substytucyą adw. Dra Bobownika.

Z c. k. sądu krajowego

Lwów dnia 10 września 1881.

(6806 3—3) **Obwieszczenie**

L. 3794. Celem zaspokojenia wierzytelności Arona Löwenbraun w kwocie 200 zł. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 19 rep. 25 — 40 w Nielipkowicach w powiecie sądowym sieniawskim w starostwie Jarosławskim położonej, dłużnej masy spadkowej po ś. p. Ilku Kruba własnej w dniu 27 października, w dniu 1 grudnia 1881 i w dniu 8 stycznia 1882 zawsze o godzinie 10 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mającą.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa przy udzieleniu pożyczka na kwotę 250 zł. w. a. wyprowadzona.

Zakład wynosi 52 zł.

Warunki licytacyjne, akt opisania i oszacowania rzeczonej realności, mogą być przejrzane w tusądowej registraturze

Sieniawa dnia 30 sierpnia 1880.

(6804 3—3) **Edykt.**

L. 5791. C k. Sąd powiatowy w Krośnie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Wojciecha Findycza z Krosna, iż dla niego w sprawie egzekucyjnej Towarzystwa zaliczkowego w Krośnie przeciw niemu i innym pto reszt. 35 zł. z pn. kuratorem Pan Alojzy Pietrzycki z Krosna ustanowiony został.

Krosno dnia 28 sierpnia 1881.

(6846 2—3) **Edykt.**

L. 4335. C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie oznajmia, że w dniach 27 października, 28 listopada i 29 grudnia 1881, odbędzie się przymusowa licytacya realności nietabularnej pod l. k. 45 w Podszumlańcach na rzecz c. k. uprzywiliowanego galicyjskiego Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie pto 150 zł. z pn.

Cena szacunkowa wynosi 350 zł., wadyum 35 zł.

Inne warunki licytacyi i akta egzekucyjne można przejrzeć w tusądowej registraturze.

Bursztyn 7 lipca 1881.

(6859 2—3) **Konkurs.**

L. 6765. Posada kancelisty przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu lub przy innym sądzie kolegialnym lub powiatowym ewentualnie posada kancelisty dla prowadzenia ksiąg gruntowych przy sądzie kolegialnym lub powiatowym w Galicyi wschodniej z poborami XI. klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą swoje należycie udokumentowane podania w drodze przepisanej najdalej do 6 listopada 1881 do Prezydyum sądu obwodowego w Tarnopolu.

Ubiegający się o posadę kancelisty dla ksiąg gruntowych mają wykazać uzdolnienie swe w myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 dz. p. p. do prowadzenia ksiąg hipotecznych.

Kandydaci wojskowi wedle §. 5 ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 l. 60 dz. p. p. ukwalifikowani przy obsadzaniu posad kancelistów dla ksiąg gruntowych przed innymi kandydatami tylko o tyle uwzględnieni zostaną, o ile zarazem uzdolnienie swe do prowadzenia ksiąg gruntowych wedle rozporządzenia ministeryalnego z dnia 10 czerwca 1855 l. 101 dz. p. p. wykażą.

Lwów dnia 24 września 1881.

(6688 2—3) **Edykt.**

L. 14124. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekty nowych wykazów tabularnych dla posiadłości w tabuli krajowej lwowskiej, tudzież dla posiadłości dworskich w urzędzie hipotecznym sądu krajowego w Krakowie zapisanych pod następującemi nazwami tabularnemi:

I. W okręgu sądu obwodowego w Tarnowie:

Czajków adwokacya przyległość do Tuszowa, w gminie katastralnej Czajkowa, okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

II. W okręgu sądu obwodowego w Rzeszowie:

Ostrów z folwarkiem Urszulinek, w gminie katastralnej Ostrów Baranowski a w części w gminach Knapy i Wola Gołego, okręgu sądu powiatowego w Kolbuszowy;

Trzeboś przyległość do Sokołowa, w gminie katastralnej Trzeboś, okręgu sądu powiatowego w Sokołowie;

Baryczka wieś, Baryczka część, zwana Mianowszczyzna i Baryczka część, zwana Gijówka, w gminie katastralnej Baryczka, okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Łąka, w gminie katastralnej Łąka, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Łętownia w gminie katastralnej Łętownia, Przędzel i Przędzel wieś, w gminie katastralnej Przędzel, okręgu sądu powiatowego w Nisku;

Bidaczów w gminie katastralnej Bidaczów okręgu sądu powiatowego w Leżajsku;

Budy przyległość do Lubomierza, w gminie katastralnej Budy łańcuckie;

Pogwizdów przyległość do dóbr Łąka, w gminie katastralnej Pogwizdów, okręgu sądu powiatowego w Łańcucie;

III. W okręgu sądu obw. w Nowym Sączu:

Starawieś, Strzylawka, Scheda dolna, Scheda górna dom. 46 pag. 251, w gminie katastralnej Starawieś, Strzylawka, okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Barczyce i Barczyce kolonia, w gminie katastralnej Barczyce, okręgu sądu powiatowego w Starym Sączu;

Rokiciny, w gminie katastralnej Rokiciny, okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Baranowice seu Barnowiec, w gminie katastralnej Barnowiec;

Frycowa przyległość do Nawojowej, w gminie katastralnej Frycowa, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

IV. W okręgu sądu krajowego w Krakowie:

A. Dla posiadłości w tabuli krajowej lwowskiej zapisanych:

Soboniowice, Strzałkowice, w gminie katastralnej Soboniowice;

Zbydniowice w gminie katastralnej Zbydniowice;

Barycz część dom. 83 pag. 245 w gminie katastralnej Kossocice;

Rajsko w gminie katastralnej Rajsko, okręgu sądu powiatowego w Podgórzu;

Witkowice część Rusoczyzna zwana, Witkowice część dom. 70 pag 191, Witkowice część Zabawszczyzna, Witkowice część, dom. 72 pag. 255 w gminie katastralnej Witkowice, okręgu sądu powiatowego w Kętach;

Rząchowa przyległość do Szczurowy, w gminie katastralnej Rząchowa, okręgu sądu powiatowego w Radłowie;

Pewla Wielka, przyległość do Żywca, w gminie katastralnej Pewel Wielki, okręgu sądu powiatowego w Żywcu;

Marszowice, Klęczany przyległość do Niegowic, w gminie katastralnej Marszowice, okręgu sądu powiatowego w Niepołomicach;

Dąbie w gminie katastralnej Dąbie, okręgu sądu powiatowego w Dobczycach;

B. Dla posiadłości dworskich w hipotece sądu krajowego w Krakowie zapisanych;

Jaworzno, w gminie katastralnej Jaworzno, okręgu sądu powiatowego w Chrzanowie;

Chełm folwark i Zakamycze folwark, w gminie katastralnej Chełm, okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Krakowie, położonych, według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane za wykazy tabularne (hipoteczne) tych posiadłości tabularnych poczynając:

od dnia 24 września 1881

uważane będą, a od tegoż dnia wolno tanowe przeglądać w dotyczących sądach kolegialnych a mianowicie wymienione pod I w sądzie obwodowym w Tarnowie; pod II w sądzie obwodowym w Rzeszowie; pod III w sądzie obwodowym w Nowym Sączu; pod IV w sądzie krajowym w Krakowie; jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiebądź inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości wykazami tabularnymi objętej, jedynie przez wpisanie do tych wykazów może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem w myśl § 3 ustawy z 25 lipca 1871 Nr. 96 dz. p. p. postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych wykazów tabularnych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabytego, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych wykazów tabularnych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te wykazy lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowych wykazów tabularnych tamże wpisane nie zostały; aby z temi prawami zgłosili się do dotyczącego sądu kolegialnego a mianowicie: co do wykazów tabularnych ad I do sądu obwodowego w Tarnowie;

co do wykazów tabularnych ad II do sądu obwodowego w Rzeszowie;

co do wykazów tabularnych ad III do sądu obwodowego w Nowym Sączu;

co do wykazów tabularnych ad IV A. B. do sądu krajowego w Krakowie; najdalej do dnia 30 listopada 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensyi przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych wykazach tabularnych zamieszczonych a niezaprzeczonych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedyńczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionemi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo było już zapisane w dawniejsze księgi tabuli krajowej, w miejsce których nowe wykazy tabularne wstępują, było wiadome z jakiej rezolucyi sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Kraków 30 sierpnia 1881

(6853 2—3) **Ogłoszenie.**

L. 3056. C. k. sąd powiatowy w Starejsoli podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności l. 77/59 w Koniowie, Michała Sycz własnej ciała tabularnego nie stanowiącej na zaspokojenia pretensyi Zakładu kred. włość. w kwocie 13 zł. i 196 zł. 40 ct. z pn. dnia 12 października i dnia 9 listopada 1881 li tylko za lub wyżej ceny szacunkowej 350 zł. w. a. zaś w dniu 14 grudnia 1881 i poniżej tej ceny każdym razem o godzinie 10 z rana pod warunkami które w ts. registraturze przejrzanemi być mogą.

C. k. sąd powiatowy

Starasól 23 lipca 1881.

(6870 2—3) **Edykt.**

L. 4968. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Michałowi Wiwczaruk pto. 12 rat po 30 zł. i 243 zł. 66 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 27 października, 28 listopada i 29 grudnia 1881 o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż w drodze licytacyi realności pod lk. 59 w Korniczu położonej, z tem że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę wywołania przy trzecim zaś i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania i szacunkowa 1000 zł. Zakład 100 zł.

Resztę warunków i protokół opisania można przejrzeć w registraturze.

Kołomyja dnia 29 maja 1881.

(6854 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6449. C. k. sąd powiatowy w Stryju podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę Dyrekcyi Zakładu kredyt. włościańskiego w celu zaspokojenia pretensyi 356 zł. 69 ct. w. a. odbędzie się w dniach 13 października, 17 listopada i 22 grudnia 1881 każdym razem o 10 godzinie przed południem w sądzie tutejszym publiczna sprzedaż realności w Zawadzie położonej pod lk. 22 wedle wyk. hip. 98 Ołeksy Ostasza własnej

Jako cenę wywołania stanowi się kwotę 1000 zł. w. a., jako wartość z sądowego oszacowania wynikłą.

Każdy chcący wziąć udział w licytacyi winien złożyć 10% od ceny wywołania t. j. kwotę 100 zł. w. a. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej, co do reszty warunków można się poinformować w tutejszo sądowej registraturze, lub w terminie licytacyjnym przy komisyi.

Stryj dnia 20 lipca 1881.

(6815 2—3) **Edykt.**

L. 1813. C. k. Sąd powiatowy w Bursztynie oznajmia, że w dniach 28 października i 28 listopada 1881 o godzinie 10tej rano odbędzie się licytacya gruntów niehipotecznych w Kunaszowie i w Stasiowej woli położonych Katarzyny Dudykiewicz własnych, na rzecz Andrusia Bandury pto 596 zł.

Cena wywołania wynosi 760 zł.

Wadyum 76 zł.

Inne warunki licytacyjne i akta można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze.

Bursztyn 27 marca 1881.

(6820 2—3) **Edykt.**

L. 7802. C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi niniejszem wiadomo czyni, że równocześnie otwiera się konkurs do całego ruchomego, jako też w krajach, w których ustawa konkursowa z 25 grudnia 1868 (nr. 1 dz. u. p. z r. 1869) obowiązuje, położonego nieruchomego majątku Lejba Kalmusa, i ze do kierowania tym konkursem ustanowiony został jako komisarz konkursowy c. k. sędzia powiatowy p. Gaspary w Horodence, zaś jako tymczasowy zawiadowca tejże masy Icyk Schor z Horodenki.

Wzywa się zatem wszystkich wierzycieli konkursowych, ażeby wszelkie swe, z któregobądź tytułu pochodzące roszczenia, nawet gdyby co do takowych spór jaki był w toku, do dni 60 wedle przepisów ustawy konkursowej i pod zagrożeniem podanych tamże następstw prawnych w tutejszym Sądzie zgłosili, i aby na terminie, na dzień 13 października 1881 godzinę 9 przed południem do likwidacyi ogólnej wyznaczonym, który zarazem jako termin ugodowy się wyznacza, płynność i pierwszeństwo swych pretensyj wykazali. Zresztą wolno będzie wierzycielom, którzy wierzytelności swe zgłoszą, wybrać na tym terminie w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, innych mężów zaufania.

Do potwierdzenia tymczasowego zawiadowcy masy, a względnie do wyboru nowego zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, ustanawia się termin na dzień 25 sierpnia 1881 godzinę 9 przed południem, na którym wierzyciele do komisarza konkursowego zgłosić się mają.

Wreszcie wzywa się wierzycieli, którzy po za obrębem miasta Horodenki mieszkają, aby mieszkającego tamże zastępcę do odbierania uchwał sądowych zamianowali; gdyż w przeciwnym razie na ich koszta i niebezpieczeństwo kurator dla nich zostanie ustanowiony.

Dalsze ogłoszenia, które w toku postępowania konkursowego jako potrzebne się okażą, zostaną w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“ ogłoszone.

C. k. Sąd obwodowy

w Kołomyi, dnia 11 sierpnia 1881.

(6831 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7005 C. k. Sąd powiatowy w Dąbrowie uwiadamia, iż w dniu 4 listopada 1881 o 9 godzinie z rana, odbędzie się publiczna sprzedaż realności pod l. 9 w Janikowicach położonej, Józefa Anioła własnej, także niżej ceny szacunkowej.

Cena szacunkowa wynosi 1665 zł.

Wadyum 166 zł. 50 ct.

Bliższe warunki przejrzeć można w registraturze sądowej.

W Dąbrowie 31 sierpnia 1881.

(6830 2—3) **Edykt.**

L. 8368. W sprawie egzekucyjnej Samuela Grubnera przeciw Stanisławowi Bulińskiemu o zaspokojenie 125 zł. z pn. odbędzie się w budynku tutejszego sądu w trzech terminach, 31 października, 28 listopada 1881 i 9 stycznia 1882, każdym razem o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż całej posiadłości pod wyk. hip. 691 połowy posiadłości pod wyk. hip. 1029 w Chrzanowie położonych.

Cena wywołania pierwszej posiadłości wynosi 165 zł., a wadyum 20 zł.

Cena wywołania połowy drugiej posiadłości wynosi 122 zł. 50 ct., a wadyum 15 zł.

Warunki licytacyjne i akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

C. k. Sąd powiatowy

Chrzanów dnia 1 sierpnia 1881.

(6828 2—3) **Edykt.**

L. 1382. C. k. Sąd powiatowy w Brzostku uwiadamia z miejsca pobytu nieznaną Maryą Bizinger, że dnia 16 maja 1878 umarł w Demborzynie z pozostawieniem kodycylarnego ostatniej woli rozporządzenia Jan Kanty Roza i wzywa ją, by w przeciągu jednego roku od dnia poniżej umieszczonego w sądzie tutejszym się zgłosiła i deklaracyę do spadku wniosła, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya spadkowa z deklarowanymi spadkobiercami i z dr. Ludwikiem Mielowiczem kuratorem Maryi Bizinger przeprowadzoną będzie.

Brzostek dnia 19 maja 1881.

L. 25833. **Obwieszczenie licytacyi.** C. k. powiat skarbowy w Kołomyi.

Celem wydzierżawienia poboru podatku konsumcyjnego od wyszynku wina i rzezi bydła począwszy od 1 stycznia 1882, do 31 grudnia 1884 z zastrzeżeniem wypowiedzenia dzierżawy przed upływem ostatnich dwóch lat lub bez tegoż zastrzeżenia, odbędzie się publiczna licytacya wedle następującego przeglądu.

Liczba bieżąca	Dla okręgu dzierżawnego	Przedmiot dzierżawy	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania		Licytacya odbędzie się			**Uwaga**
				zł.	ct.	dnia	o godzinie	w	
1.	Borszczów z 8 miejscowościami	mięso	Klasa taryfy III ustawa z 16 czerwca 1877	1012		18 października 1881	od 8 do 12 przed południem	C. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Kołomyi.	
2.	Mielnica z 25 miejscowościami	mięso	Dtto.	2319		Dtto.	od 3 do 5 godz po południu		
3.	Tłuste Uścieczko z 20 miejscowościami	mięso	Dtto.	3700		19 października 1881	od 8 do 12 przed południem		
4.	Kołomyja z 31 miejscowościami	wino	Taryfa C. ustawa z 18 maja 1875	1025		Dtto.	od 3 do 5 godz. po południu		

Jako wadyum składa się 10 prc. ceny wywołania.

Oferty pisemne, w wadyum zaopatrzone, należy do drugiej godziny po południu dniem przed ustną licytacyą do rąk naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu wnieść.

Wykaz miejscowości należących do pojedynczych okręgów dzierżawnych znajduje się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu jakoteż w kancelaryi dotyczącego c. k. Nadzoru straży skarbu, w który każdy mający chęć licytowania wglądnąć może, zaś bliższe warunki licytacyi mogą być w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu przejrzane.

C. k. powiatowa Dyrekcya Skarbu.

Kołomyja dnia 19 września 1881. (6843 2—3)

(6786 1—3) **Edykt.**

L. 183. Podpisany c. k. notaryusz jako komisarz sądowy podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że stosownie do uchwały c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 2 lipca 1881 l. 28587 odbędzie się w jego urzędowej kancelaryi we Lwowie pod l. 10 na placu Maryackim umieszczonej, dobrowolna publiczna licytacya realności pod l. 76 $^{1}/_{4}$ we Lwowie położonej, do masy spadkowej śp. Bazylego Lewickiego, a raczej do p. Zofii z Lewickich Kosteckiej i fundacyi stypendyjnej śp. Bazylego Lewickiego, należącej, i wedle sądowego aktu oszacowania z dnia 12 lutego 1875 na kwotę 24341 zł. 14 ct. w. a. oszacowanej, w jednym terminie a to: 31 października 1881 o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowi suma 14000 zł. w. a.

Na rzeczonym terminie w mowie będąca realność nawet poniżej ceny wywołania, to jest za jakąkolwiek cenę, najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie.

Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 1400 zł. w gotówce lub w książeczkach gal. kasy oszczędności, lub też w publicznych papierach wartościowych do lokacyi majątków sierocińskich przydatnych, wedle kursu w urzędowej Gazecie Lwowskiej z dnia poprzedniego, lecz nie wyżej nominalnej wartości liczyć się mających, z kuponami bieżącemi i talonami, jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Wadyum przez nabywcę złożone zostanie zatrzymanem, innym zaś licytantom będą ich wadya po ukończeniu licytacyi zwrócone.

Reszta warunków licytacyjnych, jako też dotyczący ekstrakt tabularny i akt oszacowania rzeczonej realności mogą być przejrzane w kancelaryi podpisanego c. k. notaryusza w godzinach urzędowych.

We Lwowie dnia 17 września 1881.

Kwaśnicki c. k. Notaryusz.

(6897 1—3) **Edykt.**

L. 7729. C. k. Sąd powiatowy w Szczercu wdrożył w skutek zgłoszenia pani Gertrudy Torosiewiczowej prawo własności do parceli budowlanej 1. kat. 54/2 i gruntowych liczba kat 319/3, 342 i 343/1 w gminie katastralnej Brodki położonych wykazem hip l. 150 objętych, uchwałą z dnia 6 b. m. l. 7158 postępowanie sprostowawcze i wyznaczył do rozprawy na miejscu w Brodkach przeprowadzić się mającej termin na dzień 8go października 1881 o godzinie 10 przed południem.

Gdy rzeczona uchwała panu Wacławowi Hudetzowi, na rzecz którego rzeczone parcele na karcie B. poz. 1 są zapisane, do ręczoną być nie może, przeto ustanawia się dla niego jako z miejsca pobytu niewiadomego kuratora w osobie pana Józefa Gryczmańskiego w Szczercu, któremu się takowa doręcza i później zapadłe doręczone zostaną.

Wzywa się więc pana Wacława Hudetza, ażeby albo swe miejsce pobytu tutejszemu sądowi wskazał, lub też innego zastępcę dla siebie ustanowił, inaczej bowiem powyższa rozprawa z zamianowanym kuratorem przeprowadzoną zostanie, a on niedogodne mu skutki takowej sam sobie przypisze.

Szczerzec dnia 25 września 1881.

(6892 1—3) **Edykt.**

L. 20810. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Drohobyczu podaje się do publicznej wiadomości, że w sprawie egzekucyjnej gminy miasta Drohobycza przeciw nieobjętej masie Chaji Diny 2go im. Wegner przez kuratora dra Wolskiego zastąpionej i Wolfowi Wegner pto 400 zł z pn. dozwolono przymusową sprzedaż realności p d l. 209 w Drohobyczu w terminach 21 października, 21 listopada i 21 grudnia 1881, każdym razem o godz 9 rano w BN. 2 odbyć się mającą.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem d-a Fruchtmanna adw. z Drohobycza

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1132 zł.

Wadyum 10 prc. tejże.

Wyciąg tabularny protokół ocenienia i warunki licytacyjne można przejrzeć w ts. registraturze

Drohobycz 11 września 1881.

(6893 1—3) **Edykt.**

L. 2910. Dnia 19go października 1881 o 10tej godzinie przed południem odbędzie się w tutejszym sądzie publiczna licytacya realności nietabularnej pod l. k. 160 w Howiłowie wielkim położonej, do Antoniego Jastrzębskiego należącej, na 3050 zł. w. a. sądownie oszacowanej, także poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum 305 zł. w. a.

Akt opisania, oszacowania, i warunki można przejrzeć w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy

Kopyczyńce dnia 13 czerwca 1881.

(6835 1—3) **Edykt.**

L. 2488 C. k. Sąd powiatowy w Mielnicy zawiadamia, że w celu zaspokojenia reszty wierzytelności Jurka Kostiuk w wysokości 40 zł. z pn. odbędzie się w dniu 25 października, 22 listopada i 20 grudnia 1881, każdym razem o godzinie 10 rano w sądowem zabudowaniu przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. k. 433 w Mielnicy położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, składającej się z budynku mieszkalnego, stajni, połowy budynku nowo murowanego nieskończonego i ogrodu objętości około 200 kw. sążni dłużnika Henocha Walzera własnej. na pierwszych dwóch terminach sprzedaną zostanie realność tylko za cenę szacunkową i wywołania w wysokości 285 zł., lub wyżej takowej, na 3cim zaś i poniżej ceny szacunkowej.

Zakład wynosi 28 zł. 50 ct.

Protokoła opisania zastawniczego i ocenienia można przejrzeć w registraturze.

Mielnica 7 maja 1881.

(6833 1—3) **Edikt.**

Zl. 2751. Vom Seiten des k. k. Bezirksgerichtes in Kuty wird hiemit bekannt gemacht, daß am 14 Oktober und 18 November 1881 jedesmal um 10 Uhr VM. die exekutive öffentliche Veräußerung der dem Schuldner Jekiw Czepycha gehörigen, in alte Kuty unter CN. 764 gelegenen keinen Grundbuchskörper bildenden Realität zur Hereinbringung der Forderung der Cipra Pistiner im Betrage von 100 fl. ö. W. s. N. G. im Gerichtslokale stattfinden wird.

Bei den obigen 2 Terminen wird diese Realität nur um oder über dem Schätzungswerthe pr 200 fl. ö. W. hintangegeben werden.

Das Vadium beträgt 20 fl. ö. W.

Sollte an den obigen zwei Terminen ein Anbot, welches den Schätzungswerth erreicht, nicht geschehen, so wird zur Festsetzung erleichternder Bedingungen der Termin auf den 18. November 1881 um 4 Uhr N M. anberaumt, und hiezu die Pfandgläubiger mit dem Bemerken vorgeladen, daß die Ausbleibenden zur Mehrheit der Stimmen der Erscheinenden gezählt werden würden.

Die Protokolle der pfandweisen Beschreibung und executiven Abschätzung, sowie die übrigen Feilbiethungsbedingnisse können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Kuty, den 30. Juni 1881.

(6895 1—3) **Obwieszczenie.**

L 5097 Dnia 31 października, 18 listopada i 2 grudnia 1881 zawsze o godzinie 10 z rana odbędzie się w sądzie tutejszym licytacya realności pod l. k. 300 w Woli Raniżowskiej położonej, Adama Kopcia własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej.

Cenę wywołania stanowi kwota 250 zł. w. a.

Wadyum 25 zł. w. a.

Warunki licytacyjne i protokół zastawniczego opisania przejrzeć można w sądzie.

Dla niewiadomych wierzycieli i tych którymby rezolucya doręczoną nie została ustanawia się kuratorem wójta gminy z Woli Raniżowskiej.

Z c. k. Sądu powiatowego

Sokołów dnia 12 września 1881.

(6896 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 6073. C. k. Sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 9 sierpnia 1880 l. 6437 w numerach 224, 225 i 226 Gazety Lwowskiej z roku 1880 ogłoszonego, że do przymusowej licytacyi realności pod l. 110 w Siemianówce w starostwie lwowskiem położonej, Michała i Katarzyny Cieślów jak Dom. Tom. I pag 89 n. 2 haer. własnej, na zaspokojenie pretensyi w kwocie 100 zł. z pn. wyznacza się nowy termin na dzień 3 grudnia 1881 godz 10 z rana, na którym ta realność za jakąkolwiek cenę za złożeniem zniżonego wadyum 47 zł. 75 ct. w tusądowej kancelaryi sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Szczerzec dnia 3 września 1881.

(6817 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 8905. C. k. Sąd powiatowy ogłasza że w dniach 28 października, 28 listopada i 28 grudnia 1881 o 10tej godzinie rano odbędzie się publiczna sprzedaż realności nietabularnej l k 101 rep. 64 w Nastaszczynie Jurka Romanów na rzecz Justyny Czerneckiej pto 250 zł. z pn.

Cena wywołania 227 zł.

Wadyum 22 zł. 70 ct.

Resztę warunków można w sądzie przejrzeć.

Bursztyn 7 marca 1881.

(6832 1—3) **Edykt.**

L 6172 Na zaspokojenie wierzytelności Michała Terleckiego w kwocie 500 zł. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 28go października, 2 grudnia i 30 grudnia 1881 o godzinie 10 rano licytacyjna sprzedaż połowy z 5/6 części realności dłużnika Dominika Bakalarza własnej, pod l. k. 139 w Jarosławiu na krakowskiem położonej.

Wadyum wynosi 106 zł.

Bliższe warunki akt detaksacyi i wyciąg tabularny dostarczy registratura.

C. k. Sąd powiatowy

Jarosław 6 sierpnia 1881.

(6886 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 4432. C. k sąd powiatowy z Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Ilka Horodeńczuka przeciw masie Onufremu Słobodzianowi pto. 8 zł. w. a. na dniu 20 października, 22 listopada i na dniu 30 grudnia 1881 w sądzie, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się publiczna licytacya realności miejskiej Onufrego Słobodziana własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, pod l. 222 w Demyczu, powiatu politecznego Sniatyn, położonej na 210 złr. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 21 zł. w. a.

Zabłotów dnia 10 sierpnia 1881.

(6885 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 4502. C. k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Seliga Tillingers przeciw leżącej masie spadkowej Petra Zowtiek pto. 180 zł. w. a. na dniu 20 października, 22 listopada i na dniu 30 grudnia 1881 w sądzie, każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się publiczna licytacya realności wiejskiej do masy spadkowej Pietra Zowtiek należącej, ciała tabularnego niestanowiącej, w Rudnikach pod l.122/193 powiatu politycznego Sniatyn położonej na 200 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim także niżej ceny.

Akt opisania, oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 20 zł. w. a.

Zabłotów dnia 12 sierpnia 1881.

(6884 1—3) **Ogłoszenie.**

L. 5927. C k. sąd powiatowy w Zabłotowie podaje do wiadomości, że w sprawie Chuny Stasbel i Jośla Schächter przeciw Mikołajowi i Warwarze Skrypniuk pto 120 zł. w. a na dniu 20 października, 22 listopada i na dniu 30 grudnia 1881 w sądzie każdym razem o godzinie 10 przed południem, odbędzie się publiczna licytacya realności wiejskiej, dłużników własnej, ciała tabularnego nie stanowiącej, w Chletyczynie polnym p d l. 44 powiatu politycznego Sniatyn, położonej na 430 zł. w. a. oszacowanej, a to w pierwszych dwóch terminach najmniej za cenę szacunkową, na trzecim tak że niżej ceny.

Akt opisania. oszacowania i dalsze warunki licytacyi są w registraturze do przejrzenia.

Wadyum wynosi 43 zł. w. a.

Zabłotów dnia 12 września 1881.

(6863 1—3) **Obwieszczenie**

L. 8656. C k. Sąd powiatowy w Bursztynie ogłasza, iż dnia 18 października 1881 28go listopada 1881 i 28go grudnia 1880 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie publiczna licytacya realności nietabularnej, l. nieznanej w Korostowicach Jakóba biercówna M jże za Kümel własnej, na rzecz Majera Rüder pto 40 zł. z pn.; na pierwszym lub drugim terminie za cenę szacunkową 400 zł. lub wyżej, zaś na trzecim i za niższą cenę po poprzedniem złożeniu wadyum 40 zł. sprzedaną.

Resztę warunków, akta opisania i szacunku można w registraturze przejrzeć.

Bursztyn 13 marca 1881.

(6822 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 12024. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem Józefa Feita, z miejsca pobytu niewiadomego, iż Jonas Osterweil przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej w kwocie 66 zł. 18 ct w. a. z pn. z dnia 17 października 1878 l. 17513 uzyskał, i że takowy p. adwokatowi drowi Busiowi, jako kuratorowi z substytucyą pana adwokata dra Głeckiego równocześnie dlań ustanowionego doręczony zostaje.

W Tarnowie dnia 22 września 1881

(6869 1—3) **Edykt.**

L. 6730. C k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Kołomyi ogłasza iż w sprawie egzekucyjnej Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie przeciw Kościowi Uhorskiemu pto. 126 zł. 31 ct. w. a. z pn. odbędzie się w dniach 27 października, 8 listopada i 29 grudnia 1881 o 10 godzinie rano publiczna sprzedaż w drodze licytacyi realności pod liczbą kons. 100 w Kornieczu położonej z tem, że realność ta przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za cenę wywołania, przy trzecim zaś i poniżej takowej sprzedaną będzie.

Cena wywołania i szacunkowa 300 zł.

Zakład 30 zł.

Resztę warunków i protokół opisania można przejrzeć w registraturze.

Kołomyja dnia 30 czerwca 1881.

(6913) **Konkurs.**

L. 47640 Celem obsadzenia dwóch posad oficyałów kancelaryjnych w X klasie rangi, tudzież trzech posad kancelistów w XI klasie rangi ze systemizowanemi poborami służbowemi rozpisuje się konkurs.

Ubiegający się o jedną z tych posad wniosą należycie udokumentowane podania w przepisanej drodze w ciągu 6 tygodni do c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie i udowodnią, że posiadają znajomość manipulacyi kancelaryjnej i że władają językami krajowemi i niemieckim.

Przy obsadzeniu posad kancelistów, będą ukwalifikowani podoficerowie przed innemi kompetentami uwzględnieni.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu

Lwów dnia 23 września 1881.

(6821) **Edykt.**

L. 11803. Samborski c. k. sąd obwodowy jako handlowy ogłasza, że na skutek podania Eugeniusza hr. Kinsky właściciela firmy: „Eugen Graf Kinsky'sche Herrschaft Skole" tutaj na dniu 4 września 1881 do l. 11803 wniesionego, wykreśloną została w rejestrze handlowym dla firm pojedynczych prokura tej firmy udzielona Olivierowi br. Rossesquier, z powodu odwołania dotyczącego pełnomocnictwa, ze strony właściciela rzeczonej firmy.

Sambor dnia 6 września 1881

Doniesienia prywatne.

(6900)

Konkurs

na posadę kasyera przy Towarzystwie kredytowem dla handlu, przemysłu, rolnictwa i rękodzielnictwa w Busku w „Gazecie Lwowskiej" Nr. 217 i 229 ogłoszony podaje za powód opróżnienia tej posady „uwolnienie byłego kasyera".

Ponieważ ja tym uwolnionym kasyerem jestem a wyraz „uwolniony z posady" mianowicie w obec fałszywego twierdzenia w Nr. 15 czasopisma „Związek", iż z mego urzędu jako kasyer suspendowany zostałem, z uszczerbkiem mojej sławy tłómaczonym być musi, przeto oświadczam, iż uwolnienie moje z posady kasyera nastąpiło w skutek mojej własnej rezygnacyi, a to dla uniknięcia odpowiedzialności za zbrodnie oszustwa na szkodę Towarzystwa przez dyrektora tegoż Towarzystwa Izaaka Leibę Goldberga popełnione.

Busk 27 września 1881.

Jukim Biller

były kasyer Towarzystwa kredytowego w Busku.

L. 226 (6914)

Zaproszenie

Walne, nadzwyczajne zgromadzenie członków **Towarzystwa kredytowego dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku**, Stowarzyszenia zarejestrowan go z nieograniczoną poręką, odbędzie się **dnia 10 października 1881** o godzinie 3 po południu **w Busku**, w lokalnościach Dyrekcyi, na które podpisana Rada zawiadowcza szanownych członków zapr sza.

Porządek dzienny:

Zmiana §§. 7, 16, 23, 66, 77 i 78 statutu.

Busk dnia 22 września 1881.

Rada zawiadowcza Towarzystwa kredytowego dla rolnictwa, handlu, przemysłu i rękodzielnictwa w Busku, stowarzyszenia zarejestrowanego z nieograniczoną poręką.

Bazyli Wanio prezes m. p. — **Jan Reicher** sekretarz m. p.

Dyrekcya:

J. L. Goldberg dyrektor m. p. — **N. Halpern** zastępca kasyera m. p.

L. 5492. (6872 2—3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitały 2310 zł. 53 kr., 1958 zł. 49 kr. i 47217 zł. 04 kr. w. a. listami zastawnemi, z większych sum 25000 zł. 2000 zł. i 47700 zł. na hipotekę dóbr Żulin, 3 części Rozhurcze i części Lubieńce w powiecie Stryjskim położonych, Leizora Grtenberg i Abraham Waldinger własnych, z tego Towarzystwa wypożyczonych, z dniem 1 lipca 1879 jeszcze pozostały wraz z odsetkami i należytościami podrzędnemi właścicielom tych dóbr wypowiedziane zostają, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowe pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych, do kasy Towarzystwa kredytowego ziemskiego były złożone.

We Lwowie d. 22 września 1881.

Wilczyca półtoraroczna, nadzwyczaj ułaskawiona jest zaraz do sprzedania. Bliższa wiadomość **E. K. Laszki górne pt. Borynicze.** (6876 2-5)

Na sprzedaż

Piękna realność we Lwowie,

przestrzeni sążni □ 612 — składająca się z placu, z domem — oficyną z przynależytościami i znacznemi dochodami. **Mieszkanie** do najęcia 1go października, pokój z kuchnią na piąterku z meblami lub bez mebli **przy ul. Akademickiej l. 10.** Wiadomości udzieli właściciel **Łazienek św. Anny.** (6727 6-3)

Nauczycielka

posiadająca język francuski, niemiecki, grę na fortepianie i objekta szkolne, **poszukuje posady na wieś.** Bliższa wiadomość w biurze **Józefa BIRKLEGO, Lwów, Rynek l. 26.** (6788 1 4)

WINOGRONA

kuracyjne z Vöslau

szczepów włoskich.

Poleca takowe w miejscu jako też i na prowincyę.

Zamówienia uskutecznia odwrotnie

F. W. Królikowski

we Lwowie.

(6489 15—?)

Ostrzeżenie.

Stowarzyszenie majstrów stolarskich ma zaszczyt szanowną publiczność i Wysokie Władze rządowe uwiadomić, że handlarz mebli i właściciel bazaru w hotelu saskim w Krakowie, będąc zupełnie innego rękodzieła, ani jest, ani był kiedy kolwiek członkiem, a tym mniej reprezentantem tegoż Stowarzyszenia, za jakiego błędnie podawany bywa, ale jest tylko, jak podobni handlarze mebli żydkowie przekupniem wyrobów wiedeńskich lub kalwaryjskich. A Stowarzyszenie majstrów nie dało żadnemu handlarzowi upoważnienia do przyjmowania obstalunków lub też reprezentowania tychże majstrów wobec Wysokich Władz lub innych korporacyi i żadnej z nim spójni niema.

Z poważaniem

Stowarzyszenie majstrów stolarskich w Krakowię. (6874 2 3)

WINOGRONA

z VÖSLAU

szczepu włoskiego

(kuracyjne)

poleca handel

Karola Bałłabana

we LWOWIE.

Łaskawe zlecenia uskutecznia odwrotną pocztą. (6471 8—?)

(6883) L. 86.

Licytacya Zastawów

w Stanisławowskim Banku Zaliczkowym

odbędzie się w lokalu tegoż Banku zaliczkowego na zapadłe a niewykupione zastawy jako to:

złoto, srebro, klejnoty, zegarki, drogie kamienie, perły, korale, i. t. p.

w środę dnia 2go listopada 1881 o godz. 3 popołudniu.

i w dniach następnych a to zapomocą publicznej licytacyi będą przedmioty niewykupione najwięcej ofiarującemu za gotówkę na własność oddane.

Osoby interesowane zechcą się zgłosić po odbiór nadwyżek uzyskanych z licytacyi w przeciągu lat trzech, od dnia licytacyi licząc, za zwrotem kwitu zastawniczego, po upływie bowiem tego czasu nieodebrane nadwyżki przepadają na rzecz funduszu rezerwowego Banku zaliczkowego.

Stanisławów dnia 27 września 1881.

Dyrekcya.

Une anglaise aura des leçons en ville. Une allemande possédant la langue française et la musique peut obtenir une place en province. Plusieurs bonnes françaises peurent être placées tout de suite par le bureau de placement spécial pour l' education de Mlle **Krzyżanowska, Leopol,** rue Czarnecki **nr. 28.** (6898 1—?)

Józef Worobecki

fortepianista

zaopatrzony w wielki wybór najnowszych doborowych tańców, poleca się Szanownej Publiczności do grania na wieczorkach tańcujących

Ulica Łyczakowska l. 43. (6789)

KSIĘGARNIA

G. Gebethnera i Spółki

w Krakowie

otrzymała na skład główny dziełko:

O socyalizmie

wobec potrzeby poprawy społecznej

przez *Semproniusa.*

Cena 50 ct., z przesyłką pod opaską 55 cent. (6842 2—2)

Z dniem 1 września rozpoczęły się wpisy w pierwszej koncesyonowanej

Szkole muzycznej

LUDWIKA MARKA

przy ul. Teatralnej l. 10.

Nauka gry na fortepianie w 3 oddziałach: I. Dla początkujących. II. Wyższy. III. Do wydoskonalenia gry i wyższego wykształcenia muzykalnego. Ćwiczenia zbiorowe bezpłatnie. Statut w księgarni p. Gubrynowicza i Schmidta. (6357 10—12)

l. 15653 (6576 3—4)

Ogłoszenie.

Rozpisuje się licytacya przez oferty na dostawę Szpitalowi powszechnemu krajowemu we Lwowie w 1882 r. następujących przedmiotów, z oznaczeniem w przybliżeniu ilości rocznie:

1. Mięsa wołowego od 24.000 do 32 000 kilog.
2. Mięsa cielęcego od 16 000 do 20.000 „
3. Smalcu . . . 1.000 „
4. Słoniny . . . 3.000 „
5. Mąki pszennej Nr. 1, 2, 5 15.000 „
6. Mąki kukurudzianej . 1.000 „
7. Grysiku pszennego . . 4 000 „
8. Krup krakowskich drobnych, hreczanych grubych, jęczmiennych. jaglanych i perłowych . . . 20 000 „
9. Fasoli średniej i grochu żółtego zwykłego polnego 4.000 „
10. Soli . . . . . 6.000 „
11. Ryżu . . . . 4.000 „
12. Cukru . . . 2 000 „
13. Kawy . . . . 700 „
14. Bułek suchych . . . 2.000 „
15. Pieczywa dziennie:
    a) Bułek pszennych a 75 gr. od 600 do . . . 800 sztuk
    b) Bułek pszennych à 40 gr. 70 „
    c) Chleba żytniego à 850 gr. 20 „
    d) „ „ à 750 gr. 65 „
    e) „ „ à 250 gr. od 120 do . . . 180 „
16. Słomy żytniej w okłotach od 25.000 do . . 30 000 kilog.
17. Nafty białej i żółtej 600 „
18. Robót szklarskich, podając cenę od metra kwadratowego oszklenia i metra bieżącego okitowania.

Wszystkie przedmioty mają być dostawiane w najlepszych gatunkach Próbki opieczętowane: ryżu, cukru, kawy i krup należy dołączyć do oferty

Mięso i pieczywo będzie dostawiane codziennie w oznaczonych godzinach i ilościach, inne zaś przedmioty w miarę zażądania i w ilościach przez Zarząd szpitala oznaczonych.

Bliższe objaśnienia udzielać będzie Zarząd szpitala, gdzie można przejrzeć warunki, na podstawie których kontrakt zawartym zostanie i które to warunki na dowód ich przyjęcia należy podpisać i do oferty dołączyć

Oferty opieczętowane i należycie ostemplowane, przy dołączeniu wadyum 5% od całej rocznej dostawy, składać należy na ręce Dyrekcyi szpitala do dnia 19 października b. r. W dniu zaś następnym t. j. dnia 20 października o godzinie 10 z rana w kancelaryi Dyrekcyi szpitala oferty zostaną publicznie otworzone, a następnie przeprowadzoną będzie ustna pertraktacya

Do kontraktu wymaganą będzie kaucya w wysokości 10% od całej rocznej dostawy.

Lwów dnia 13 września 1881 r.

Dyrekcya krajowego szpitala powszechnego

Ostatnie lata

DZIEJÓW POWSZECHNYCH

od 1846 r. do dni dzisiejszych,

Wydanie drugie poprawione i uzupełnione,

Opuściły prasę we Lwowie nakładem KSIĘGARNI POLSKIEJ

A. D. Bartoszewicza i M. Biernackiego.

Cena 2 zł. 50 ct. z przesyłką pod opaską rek. **2 zł. 70 ct.**

Treść dzieła: Rok 1846 w Polsce. Rewolucya we Francyi, w Niemczech, w Austryi, w Prusiech, w Węgrzech, we Włoszech, w Polsce w 1848 roku. Wojna krymska. Wojna włoska. Sprawy po za europejskie. *Powstanie polskie 1863 roku.* Wojna duńska. Wojna austryacko-niemiecko-włoska. Sprawa luksemburska. Wojna francusko-niemiecka. Komuna paryska. Socyalizm w Niemczech. Sprawy polskie. Wojna wschodnia. Panowanie reakcyi w Europie. Ruchy rewolucyjne w Rossyi. (6708 2—6)

Wyszczególnione trzema medalami zasługi i listem pochwalnym.

Kadzidło warszawskie. Polane na gorące żelazo lub na rozżarzoną łyżkę wydaje bardzo przyjemny, miły i długo trwający zapach. Kadzidło warszawskie jest bardzo lubiane przez osoby nieznoszące ostrych i silnych odorów, które często sprowadzają ból głowy, natomiast kadzidło warszawskie oznacza się łagodnym i delikatnym zapachem, który jest w salonach bardzo pożądanym. . . . . 50 ct. i 1·—

Kadzidło salonowe. Używa się zapomocą rozpylacza, odświeża powietrze, i daje bardzo przyjemną i delikatną woń, z wielkiem powodzeniem nawet w największych salonach jest używane. Cena flakonika . . . . 30 i —·60

Papierki do kadzenia najprzedniejsze sztuka 3 ct. tuzin . . . . . . —·30

Ocet aromatyczny służy do odświeżania powietrza; polany na gorącą blachę wydaje przyjemny octowo aromatyczny zapach. Cena . . . . —·30

Cezarin. Niezawodny środek na wygnbienie nagniotków. Po 5cio letniem doświadczeniu i ustawicznem przemyśliwaniu udało mi się nareszcie wynaleść niezawodny, zupełnie nieszkodliwy środek na wyniszczenie nagniotek. Środek ten przy nader prostem użyciu, usuwa nagniotki raz na zawsze, skóry nie obraża, nie sprawia żadnej dolegliwości, przeciwnie ból i pieczenie jakie sprawiają nagniotki, zupełnie ustają. Cena . . . . —·40

J. Ihnatowicz

mag. farm. i chemik sądowy. (1527 35—?)

Fabryka we Lwowie. Filia w Krakowie Sukiennice l. 20.

Ogłoszenie.

C. k. uprzyw. galicyjski akcyjny

Bank hipoteczny

podaje niniejszem do wiadomości,

iż odtąd wydawać będzie tak na **dobra ziemskie,** jakoteż i na **realności pożyczki** także

w 5 procentowych

LISTACH HIPOTECZNYCH

(nieprzemiowanych) tańsze od pożyczek w 6 procentowych listach hipotecznych dotychczas udzielanych.

Ze względu na niższą stopę oprocentowania, dłuższy okres amortyzacyjny i wynikające ztąd znaczne obniżenie rat półrocznych, pożyczki te odpowiadać będą szczególnie potrzebom szukających kredytu hipotecznego.

Bliższych informacyj udziela Bank na żądanie franco.

Lwów 31 lipca 1881.

Dyrekcya.

(666 7—?)

Sprzedaż dębów materyałowych w dobrach Błotnia.

Celem sprzedania w lasach wsi Błotnia w powiecie Przemyślańskim 600 do 800 sztuk dębów materyałowych grubości 36 centimetrów i wyżej odbędzie się w departamencie I Magistratu dnia 18 października b. r. ofertowa licytacya.

Chęć kupienia mający wnieść mogą swe należycie ostemplowane i opieczętowane oferty zaopatrzone w wadyum wynoszące 15% procent ofiarowanej sumy najpóźniej do godziny 10tej rano dnia 18 października, zaś o godzinie 12 nastąpi otwarcie ofert.

Warunki sprzedaży można przejrzeć w biurze w przedpołudniowych godzinach urzędowych, a dęby oglądać na miejscu.

Z Magistratu król. stoł. miasta

Lwów dnia 16 września 1881.

6813 2 3) L. 31332

Z drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarneckiego l 12 dom Wernera.

Papier z c. k.